

Disposición adicional segunda. *Atribución á Comunidade Autónoma de Canarias de competencias normativas no imposto xeral indirecto canario.*

No imposto xeral indirecto canario, a Comunidade Autónoma de Canarias terá capacidade normativa para regular:

- a) As obrigacións formais do imposto.
- b) Os tipos de gravame dentro dos límites fixados polo artigo 27 da Lei 20/1991, do 7 de xuño, de modificación dos aspectos fiscais do réxime económico fiscal de Canarias.

Disposición derradeira única. *Entrada en vigor.*

Esta lei entrará en vigor o día seguinte ó da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado», se ben terá efectos desde o 1 de xaneiro de 2002.

Por tanto,
Mando a tódolos españois, particulares e autoridades, que cumpran e fagan cumprir esta lei orgánica.

Madrid, 27 de decembro de 2001.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

24962 *LEI 21/2001, do 27 de decembro, pola que se regulan as medidas fiscais e administrativas do novo sistema de financiamento das comunidades autónomas de réxime común e cidadas con estatuto de autonomía. («BOE» 313, do 31-12-2001.)*

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban tódolos que a viren a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

I

Por proposta do Goberno da Nación, o Consello de Política Fiscal e Financeira das Comunidades Autónomas, na súa reunión do 27 de xullo de 2001, aprobou un novo sistema de financiamento autonómico que para a súa posta en práctica esixe levar a cabo unha serie de reformas legais, unhas con rango orgánico, como é o caso da Lei orgánica de financiamento das comunidades autónomas, outras sen tal rango. O obxecto desta lei é acomete-las reformas aludidas en segundo lugar. Para a súa consecución, esta lei estrutúrase nun título preliminar, introductorio do seu contido, e seis títulos posteriores, cada un dos cales responde ás ideas que se expresan nos puntos seguintes, dúas disposicións transitorias, dúas disposicións adicionais, unha disposición derogatoria e dúas disposicións derradeiras.

No título preliminar establécese como obxecto da lei a regulación do sistema de financiamento das comunidades autónomas desde o 1 de xaneiro de 2002, do réxime xeral da cesión de tributos do Estado ás comunidades autónomas, da participación das comunidades autónomas na Axencia Estatal de Administración Tributaria, das asignacións de nivelación dos servizos públicos fundamentais e a adaptación da Lei xeral de sanidade e do texto refundido da Lei xeral de Seguridade Social.

II

O título I, rubricado co epígrafe «Sistema de financiamento das comunidades autónomas», é algo novidoso na técnica lexislativa que se seguira ata agora cos distintos métodos, modelos e sistemas empregados para financia-las comunidades autónomas. En efecto, mentres que en momentos anteriores os acordos do Consello de Política Fiscal e Financeira das Comunidades Autónomas se publicaban como tales acordos no «Boletín Oficial del Estado», esta é a primeira vez que, en vehículo con rango formal de lei, se regula o novo sistema de financiamento, o cal pareceu de todo punto indispensable dada a súa vocación de permanencia.

O novo sistema de financiamento fundaméntase nos principios de: xeneralidade, estabilidade, suficiencia, autonomía, solidariedade, coordinación, participación na Axencia Estatal de Administración Tributaria e participación nos tribunais económico-administrativos. Tales principios materialízanse na regulación concreta dos distintos elementos do sistema, como queda de manifesto a continuación.

O principio de xeneralidade maniféstase en dúas vertentes: a primeira fai referencia ó seu carácter integrador, en tanto que abrangue o financiamento de tódolos servizos susceptibles de traspaso ás comunidades autónomas. Ata agora existían tres formas de financiamento diferenciadas, unha para os denominados servizos comúns, outra para os servizos de asistencia sanitaria da Seguridade Social e a terceira, para os servizos sociais da Seguridade Social.

A segunda implica que o sistema de financiamento é de aplicación ás comunidades autónomas que cumpran os requisitos deste.

Consonte o principio de estabilidade, o sistema de financiamento ten vocación de permanencia. Iso permite que as comunidades autónomas poidan realizar unha planificación a longo prazo con maior certeza e seguridade.

O principio de suficiencia, que se concreta en tres elementos: no cálculo das necesidades de financiamento, na regulación dos seus recursos e nas súas regras de evolución, asegura que tódalas comunidades autónomas dispoñen dos recursos suficientes para atender a prestación dos servizos asumidos e os susceptibles de traspaso.

En virtude do principio de autonomía, o sistema de financiamento amplía as potestades de decisión das comunidades autónomas en materia fiscal, tanto no que respecta á forma de obtención dos seus recursos, como ás condicións de prestación dos seus servizos.

O principio de solidariedade garante que as comunidades autónomas poidan presta-los seus servizos en condicións equivalentes, con independencia das distintas capacidades de obtención de recursos tributarios, mediante a determinación das necesidades totais de financiamento e mediante a implantación do denominado «Fondo de suficiencia».

En aplicación do principio de coordinación, o sistema de financiamento incorpora as normas concretas de localización e atribución dos rendementos dos tributos cedidos ás comunidades autónomas, así como de colaboración entre as administracións na xestión, liquidación, recadación e inspección dos tributos, e tamén na revisión dos actos dictados en vía de xestión tributaria, coa finalidade de lle dar maior seguridade e estabilidade ó exercicio das potestades fiscais das comunidades autónomas.

Consecuencia do principio de participación na Axencia Estatal de Administración Tributaria, o sistema introduce a forma de colaboración e participación efectiva das comunidades autónomas na toma de decisións na Axencia Estatal de Administración Tributaria, especialmente naquelas áreas que afecten a xestión dos seus recursos.

O sistema, por último, introduce o principio de participación das comunidades autónomas nos tribunais económico-administrativos de ámbito rexional do Estado.

Este título estrutúrase en tres seccións dedicadas ás seguintes materias: sección 1.ª «Necesidades de financiamento do sistema no ano base: suficiencia estática» (artigos 2 ó 5); sección 2.ª «Recursos financeiros do sistema no ano base» (artigo 6), e sección 3.ª «Evolución do sistema de financiamento. Suficiencia dinámica» (artigos 7 ó 17).

Na sección 1.ª regúlase a forma de determinación das necesidades totais de financiamento das distintas comunidades autónomas, correspondentes ós tres bloques de: competencias comúns; competencias dos servizos de asistencia sanitaria da Seguridade Social, e competencias de xestión dos servizos sociais da Seguridade Social, materializándose así a suficiencia estática do sistema e garantindo que o financiamento das distintas comunidades autónomas permite dar cobertura, en termos equivalentes, ó financiamento dos distintos servizos. Para tal fin, incorpóranse á restricción inicial outros fondos adicionais, con fin de facilitalo logro dos principios de suficiencia, autonomía e solidariedade do conxunto das comunidades autónomas. Un dos devanditos fondos destinarase ás comunidades autónomas de menor renda.

A sección 2.ª regula os distintos recursos financeiros do sistema no ano base 1999, que cobren as necesidades de financiamento, establecidas na sección precedente. Os recursos do novo sistema son os seguintes: recadación de tributos cedidos sobre patrimonio, transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados, sucesións e doazóns, sobre o xogo, sobre determinados medios de transporte, sobre as vendas retalistas de determinados hidrocarburos e taxas afectas ós servizos transferidos; tarifa autonómica do IRPF; cesión do 35 por cento da recadación líquida por IVE; cesión do 40 por cento da recadación líquida polo imposto sobre a cervexa; imposto sobre o viño e bebidas fermentadas; cesión do 40 por cento da recadación líquida polos impostos sobre produtos intermedios e sobre alcohol e bebidas derivadas; cesión do 40 por cento da recadación líquida polo imposto sobre hidrocarburos; cesión do 40 por cento da recadación líquida polo imposto sobre elaborados do tabaco; cesión do 100 por cento da recadación líquida polo imposto sobre a electricidade e fondo de suficiencia.

Constátase que o sistema de financiamento desenvolve plenamente o principio de autonomía, ó ampliar substancialmente os recursos con que contan as comunidades autónomas para financialos seus servizos. Así mesmo, o fondo de suficiencia, como manifestación, tanto do principio de suficiencia coma do de solidariedade, ten como finalidade cubri-las diferencias entre os recursos tributarios do sistema producidos nas distintas comunidades autónomas e as súas necesidades de financiamento. O sistema, por tanto, garántelles ás comunidades autónomas a prestación en condicións equivalentes de tódolos servizos, con independencia das distintas capacidades de obtención de recursos tributarios.

As cidades con estatuto de autonomía teñen asignado un fondo de suficiencia no ano base 1999, equivalente ó valor dos servizos traspasados e das subvencións de autogoberno no devandito ano.

A sección 3.ª regula a evolución dos distintos recursos do sistema de financiamento. Queda materializada así a suficiencia dinámica do sistema, que asegura no tempo a cobertura, en termos equivalentes, do financiamento dos servizos das comunidades autónomas e cidades con estatuto de autonomía. Na sección regúlanse as materias que a seguir se mencionan.

En primeiro termo, a contía e modo de obtención dos distintos recursos do sistema en cada ano: cálculo

do valor definitivo dos recursos do sistema en cada ano aplicables ás distintas comunidades autónomas; cálculo das entregas á conta daqueles e momento no que deben producirse, e fórmula de cálculo da liquidación definitiva e o momento da súa práctica.

En segundo lugar, establécese a vinculación de tódolos recursos do sistema de financiamento ó financiamento dos servizos de asistencia sanitaria da Seguridade Social no importe que resulte de aplicar, ó valor no ano base do financiamento destes servizos, o índice de crecemento (ITEn).

Por último, as causas de revisión do fondo de suficiencia cando se producen as seguintes circunstancias: traspaso de novos servizos, ampliacións ou revisións de valoracións de traspasos anteriores; traspaso dos servizos de asistencia sanitaria da Seguridade Social ás comunidades autónomas que non teñen asumido este servizo, e efectividade da cesión de tributos.

III

A modificación da Lei orgánica 8/1980, do 22 de setembro, de financiamento das comunidades autónomas (LOFCA), levada a cabo pola Lei orgánica /2001, do 27 de decembro, dispuxo un novo réxime xeral da cesión de tributos do Estado ás comunidades autónomas, todo iso como consecuencia do novo sistema de financiamento autonómico xurdido do Acordo do Consello de Política Fiscal e Financeira do 27 de xullo de 2001, polo cal, no título II desta lei, designado como «Cesión de tributos do Estado ás comunidades autónomas» se recolle todo o referido á devandita materia.

Este novo sistema de financiamento autonómico desenvolve, amplía e mellora a estrutura de recursos das comunidades autónomas, potenciando a corresponsabilidade fiscal que xa inspirara o modelo de financiamento do quinquenio 1997-2001. Este profundamento na corresponsabilidade fiscal, que fixo necesario modifica-la LOFCA, dado que é esta norma a que recolle, nesta materia, os principios que inspiraron o novo pacto de financiamento, entre eles a nova catalogación de tributos que poderían ser susceptibles de cesión, obriga agora a reforma-lo marco legal ordinario da cesión de tributos do Estado.

O título II desta lei segue o esquema trazado polas súas predecesoras e, en especial, o contido no título I da Lei 14/1996, do 30 de decembro, de cesión de tributos do Estado ás comunidades autónomas e de medidas fiscais complementarias.

A lei que agora se promulga acomete unha importante reforma no réxime xeral de cesión de tributos do Estado ás comunidades autónomas, que, de forma sintética, se expón paso a paso, e que se fai necesaria para garanti-la coherencia de todo o sistema tributario.

A LOFCA modificouse de tal maneira que os tributos susceptibles de cesión foron novamente catalogados, sen prexuízo dos xa efectivamente cedidos, e ademais dictou as pautas na asunción de determinadas competencias normativas.

Por iso, nesta lei recóllese, en primeiro lugar, a cesión ás comunidades autónomas do imposto sobre o valor engadido, os impostos especiais de fabricación, o imposto especial sobre determinados medios de transporte e o imposto sobre as vendas retalistas de determinados hidrocarburos, ademais dos xa cedidos. Como consecuencia diso, regúlase o alcance e condicións xerais da cesión.

Os puntos de conexión dos novos tributos susceptibles de cesión regúlanse en función de datos estatísticos de consumo, venda, entregas ou devengo.

Por outra parte, en relación coa maior asunción de competencias normativas por parte das comunidades autónomas efectúase a seguinte regulación:

En primeiro lugar, polo que se refire ás competencias normativas sobre os elementos dos tributos susceptibles de cesión, unha vez determinadas as liñas xerais da atribución das devanditas competencias ás comunidades autónomas mediante a modificación efectuada na LOFCA pola Lei orgánica 7/2001, do 27 de decembro, esta lei regula a concreción destes extremos.

Deste modo, nos tributos cedidos ata a data, as comunidades autónomas continúan tendo a mesma capacidade normativa anterior, se ben ampliada en determinados aspectos. Así, por exemplo, no imposto sobre a renda das persoas físicas, a tarifa que poden aplica-las comunidades autónomas só ten un condicionante: debe ser progresiva con idéntico número de tramos cá do Estado, garantindo deste modo a consecución do principio de progresividade tributaria consagrado no artigo 31.1 da Constitución. Por outra parte, a deducción estatal por investimento en vivenda habitual desdóbrase en dúas porcentaxes, unha estatal e outra autonómica, en función da nova porcentaxe do imposto atribuído ás comunidades autónomas (33 por cento). Pois ben, esta porcentaxe autonómica pode ser modificada polas comunidades autónomas dentro de certos límites.

No imposto sobre o patrimonio, a principal novidade consiste en que as comunidades autónomas poden regular a tarifa del sen ningún condicionante, e, ademais, poden crear deduccions e bonificacións naquel.

Polo que ó imposto sobre sucesións e doazóns se refire, as comunidades autónomas poden regular, novidosamente, as reducións aplicables na base imponible ás transmisións «inter vivos» mellora-las reducións estatais, crear deduccions e bonificacións, e fixa-la tarifa do imposto sen ningunha limitación.

No imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados, as comunidades autónomas están facultadas desde o 1 de xaneiro de 2002 para regula-lo tipo de gravame aplicable nas transmisións de bens mobles e na constitución e cesión de dereitos reais sobre eles (salvo os de garantía), así coma no arrendamento de bens mobles e inmobles. Ademais, poden tamén regular deduccions e bonificacións aplicables naquelas materias sobre as que teñen capacidade normativa en materia de tipos de gravame.

Polo que se refire ós novos tributos cedidos, dados os condicionantes da normativa da Unión Europea, non se ceden ás comunidades autónomas competencias normativas en relación ó imposto sobre o valor engadido e ós impostos especiais sobre o alcohol e as bebidas alcohólicas, sobre hidrocarburos e sobre os elaborados do tabaco.

No imposto especial sobre determinados medios de transporte, as comunidades autónomas poden regula-los tipos impositivos.

No imposto sobre as vendas retalistas de determinados hidrocarburos, as comunidades autónomas poden regula-los tipos de gravame, así como a xestión, liquidación, recadación e inspección.

Sempre recollendo a condición da aplicación da normativa do Estado se a comunidade autónoma non fixese uso das competencias normativas que lle confire a lei.

Tamén se regula a delegación de competencias de xestión, liquidación, recadación, inspección e revisión dos actos dictados en vía de xestión.

IV

O título III da lei dedícase a introducir, na normativa propia de cada un dos tributos cedidos nos que é necesario, as modificacións que permitan a posta en marcha do novo esquema de cesión de tributos. Para tal fin, modifícase a normativa legal do imposto sobre a renda das persoas físicas, do imposto sobre o patrimonio, do

imposto sobre sucesións e doazóns, do imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados e a do imposto especial sobre determinados medios de transporte. Non é preciso modifica-la normativa dos tributos sobre o xogo, ó ser plenamente válida a reforma que levou a cabo a Lei 14/1996, nin, tampouco, a normativa reguladora do imposto sobre o valor engadido nin a dos impostos especiais de fabricación, xa que nestes a cesión non comporta capacidade normativa, senón só cesión de rendemento.

V

Aborda esta lei, no seu título IV, a participación das comunidades autónomas na Axencia Estatal de Administración Tributaria de maneira que se cumpran os obxectivos do acordo alcanzado o pasado 27 de xullo de 2001. Ata agora esta participación cinguíase exclusivamente ás actuacións levadas a cabo no seo da Comisión Mixta de Coordinación da Xestión Tributaria e dos Consellos Territoriais de Dirección para a Xestión Tributaria.

De agora en diante, ademais de se potenciaren as actuacións da comisión mixta e dos consellos territoriais antes citados, existirá un Consello Superior de Dirección da Axencia Estatal de Administración Tributaria, con importantes funcións de informe, proposta e asesoramento, do que formarán parte seis representantes das comunidades autónomas e cidades con estatuto de autonomía, que, para tal efecto, serán designados polo Consello de Política Fiscal e Financeira das Comunidades Autónomas.

VI

No referente ás asignacións de nivelación dos servizos públicos fundamentais, garántese mediante elas un nivel mínimo na prestación dos servizos públicos fundamentais de educación e sanidade, concretando as situacións nas que se considera que pode haber unha desviación naquel nivel nunha determinada comunidade autónoma, desenvolvendo o previsto no artigo 15 da LOFCA, na súa redacción dada pola Lei orgánica 7/2001, do 27 de decembro.

Esta circunstancia implicará unha análise conxunta, por parte do Estado e a comunidade autónoma afectada, sobre todo o financiamento desta, para os efectos de determinar se procede a súa participación nas asignacións de nivelación.

VII

Unha das características ou principios do novo sistema de financiamento consiste en integra-lo financiamento das competencias comúns traspasadas ás comunidades autónomas, a dos servizos de asistencia sanitaria da Seguridade Social e a dos servizos sociais da Seguridade Social; de aquí que o título VI da lei se dedique á introducción, na Lei xeral de sanidade e no texto refundido da Lei xeral da Seguridade Social, das modificacións imprescindibles para a posta en marcha do novo sistema de financiamento.

VIII

Recolle a lei a peculiaridade da posible cesión de tributos ás cidades de Ceuta e Melilla, xa que estas —ó careceren de asembleas lexislativas— non poderán asumir-las competencias normativas sobre os tributos cedidos. É dicir, a lei específica de cesión para as devanditas cidades deberá rexerse pola lei que agora se proxecta na parte que lle fose aplicable (disposición transitoria primeira).

Na disposición transitoria segunda recóllese a garantía de evolución ó PIB ó prezo de mercado, durante os tres primeiros anos de aplicación do sistema, do financiamento asignado polos servizos de asistencia sanitaria da Seguridade Social ás comunidades autónomas que teñan asumido o traspaso destes servizos.

As disposicións adicionais primeira e segunda recollen as seguintes previsións: o disposto no artigo 64 só será aplicable ás desviacións que se produzan no sistema de financiamento das comunidades autónomas que entra en vigor o 1 de xaneiro de 2002, e que os pagamentos que se lles efectúen ás comunidades autónomas polas entregas á conta do rendemento cedido do imposto sobre a renda das persoas físicas correspondentes ó mes de decembro do ano 2001 poderanse realizar no devandito mes con aplicación ó orzamento de ingresos do ano 2001. Polo que se refire á disposición adicional terceira, seguindo a tradición marcada desde os seus inicios pola LOFCA e pola primeira lei de cesión de 1983, faise alusión ás singularidades que presenta o financiamento común da Comunidade Autónoma de Canarias como consecuencia dun peculiar réxime económico e fiscal neste territorio.

Tamén establece a Lei o réxime derogatorio da Lei 30/1983, do 28 de decembro, reguladora da cesión de tributos do Estado ás comunidades autónomas, e da Lei 14/1996, do 30 de decembro, de cesión de tributos do Estado ás comunidades autónomas e de medidas fiscais complementarias, agás para aquelas que non cumpran os requisitos do novo sistema.

Respecto á entrada en vigor da lei, prevese para o 1 de xaneiro de 2002 (disposición derradeira primeira), independentemente do día da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Non esquece a lei nin a salvagarda necesaria dos réximes especiais de concerto e convenio aplicables nos territorios históricos do País Vasco e na Comunidade Foral de Navarra, respectivamente, nin tampouco, como antes se expuxo, a súa exclusiva aplicación ás comunidades autónomas de réxime común que cumpran os requisitos do novo sistema.

TÍTULO PRELIMINAR

Obxecto da lei

Artigo 1. *Obxecto da lei.*

Esta lei regula o sistema de financiamento das comunidades autónomas e cidades con Estatuto de autonomía desde 1 de xaneiro de 2002, o establecemento do réxime xeral da cesión de tributos do Estado ás comunidades autónomas, a participación das comunidades autónomas na Axencia Estatal de Administración Tributaria e as asignacións de nivelación dos servizos públicos fundamentais. Así mesmo, adáptanse ó novo sistema de financiamento a normativa dos tributos cedidos, a Lei xeral de sanidade e o texto refundido da Lei xeral de Seguridade Social.

TÍTULO I

Sistema de financiamento das comunidades autónomas

SECCIÓN 1.ª NECESIDADES DE FINANCIAMENTO DO SISTEMA NO ANO BASE: SUFICIENCIA ESTÁTICA

Artigo 2. *Determinación das necesidades de financiamento no ano base do sistema: suficiencia estática.*

1. Fíxase como ano base do sistema de financiamento o ano 1999.

2. As necesidades de financiamento, en termos de homoxeneidade competencial, das distintas comunidades autónomas, determínanse no ano base, inicialmente, mediante a aplicación á masa homoxénea de financiamento asignada a cada un dos bloques competenciais en valores do ano base 1999, das variables sociodemográficas e distributivas, e determinadas ponderacións e modulacións.

As necesidades de financiamento total de cada comunidade autónoma resultan de lles agregar ás necesidades de financiamento en termos de homoxeneidade competencial, definidas no parágrafo anterior, para cada comunidade autónoma, o valor no ano base 1999 das competencias non homoxéneas.

Artigo 3. *Determinación da masa homoxénea de financiamento asignada a cada un dos bloques competenciais, en valores do ano base 1999.*

A masa homoxénea de financiamento dos distintos bloques competenciais está constituída polas seguintes partidas:

1. Primeiro bloque: financiamento de competencias comúns.

a) 1. O resultado da liquidación definitiva do ano 1999, polos diversos conceptos que a integran:

Tarifa autonómica do imposto sobre a renda das persoas físicas.

Participación nos ingresos do Estado, que se compón dos seguintes conceptos:

Participación nos ingresos territorializados do imposto sobre a renda das persoas físicas.

Participación nos ingresos xerais do Estado.

Fondo de garantía para o ano 1999.

2. A restricción inicial establecida para as comunidades autónomas de Andalucía, Castilla-La Mancha e Extremadura.

b) Ingresos por tributos cedidos computados con criterio normativo, en valores do ano 1999.

c) Ingresos por taxas afectas ós servizos transferidos computados con criterio normativo, en valores do ano 1999.

d) O custo dos servizos transferidos dos que non foi incluído o importe na liquidación definitiva de devandito ano pero que deben ser tidos en conta para efectos de facer homoxénea a comparación do financiamento das comunidades autónomas polos mesmos servizos transferidos.

e) O resultado de adición dos anteriores conceptos deducíraselle, para unha correcta homoxeneización, o custo daqueles servizos que, aínda que traspasados a unha determinada comunidade autónoma, constitúen unha competencia singular desta.

2. Segundo bloque: financiamento da xestión dos servizos de asistencia sanitaria da Seguridade Social.

Intégrase polos seguintes conceptos:

a) O financiamento resultante da liquidación definitiva do ano 1999, para as comunidades autónomas con competencias asumidas na materia.

b) O importe do financiamento resultante para as restantes comunidades autónomas, integradas no bloque «INSALUD xestión directa».

3. Terceiro bloque: financiamento da xestión dos servizos sociais da Seguridade Social.

Vén determinado polo financiamento que resulta da liquidación definitiva do ano 1999, para as comunidades autónomas de réxime común.

Artigo 4. *Determinación das necesidades homoxéneas de financiamento.*

Para determinar no ano base as necesidades homoxéneas de financiamento das respectivas comunidades autónomas, opérase coa masa de financiamento homoxénea asignada a cada un dos bloques competenciales e outros fondos adicionais, de acordo cos seguintes criterios:

- A) Bloque de competencias comúns.
  - a) Fondo xeral.

O total da masa de financiamento, unha vez asignado o mínimo fixo de 39,66 millóns de euros, para cada comunidade autónoma e excluídos os recursos do sistema que teñen como obxectivo fomenta-lo principio de solidariedade, distribúese de acordo cos seguintes criterios:

— Poboación. A distribución por esta variable efectúase proporcionalmente á poboación contida no padrón para cada comunidade autónoma, a 1 de xaneiro de 1999, elaborado polo Instituto Nacional de Estadística (INE). A ponderación desta variable é do 94 por cento. Anualmente analizaranse os efectos derivados da aplicación ó sistema de financiamento da evolución do censo de poboación, con respecto ás necesidades resultantes no ano anterior.

— Superficie. O reparto de acordo con esta variable lévase a cabo en función da superficie territorial, en km², de cada comunidade autónoma publicada polo INE. A ponderación desta variable é do 4,2 por cento.

— Dispersión. A asignación por esta variable efectúase en proporción ó número de entidades singulares, núcleos de poboación, de cada comunidade autónoma, segundo os datos facilitados polo INE obtidos do Padrón Municipal de 1998. A ponderación desta variable é do 1,2 por cento.

— Insularidade. A imputación por esta variable efectúase proporcionalmente á distancia ponderada en quilómetros, aplicando un coeficiente do 1,25 ó exceso sobre 1.000 quilómetros, entre as costas da península e as capitais insulares, sobre a base da información facilitada polo Centro Nacional de Información Xeográfica do Ministerio de Fomento. A ponderación desta variable é do 0,6 por cento».

- b) Fondo para paliar-la escasa densidade de poboación.

Dotado con 48,08 millóns de euros, ten por obxecto reforza-lo principio de solidariedade e aplícase co fin de paliar-la situación en que se encontran as comunidades autónomas que experimentasen un proceso de despoboamento importante. Este fondo distribúese entre aquelas comunidades autónomas cunha densidade de poboación inferior a 27 habitantes por quilómetro cadrado, sempre que, ademais, a súa extensión superficial sexa inferior a 50.000 quilómetros cadrados.

- c) Garantía de mínimos.

O sistema garante que os recursos asignados a cada comunidade autónoma polos fondos que se enumeran nas letras a) e b) anteriores sexan polo menos iguais, en termos de homoxeneidade, ós que cada unha delas ten na súa masa homoxénea de financiamento, correspondente ó primeiro bloque referida no punto 1 do artigo 4.

- d) Fondo de renda relativa.

Dotado con 150,25 millóns de euros, ten, así mesmo, por obxecto reforza-lo principio de solidariedade e dis-

tribúese tendo en conta a situación de menor riqueza relativa dalgunhas comunidades autónomas; para iso utilízase como variable de reparto o seguinte índice ponderado de renda relativa:

$$IRR_i = \frac{P_i}{P_T} \left(1 - \frac{VAB_i / P_i}{VAB_T / P_T} \right)$$

onde:

P_i = Poboación da comunidade i .

P_T = Poboación total das quince comunidades autónomas de réxime común.

VAB_i = Valor engadido bruto ó custo dos factores da comunidade autónoma i .

VAB_T = Valor engadido bruto ó custo dos factores das quince comunidades de réxime común.

Este fondo distribúese entre aquelas comunidades autónomas cun índice de renda relativa positivo e en proporción a este.

- e) Modulacions incorporadas ó sistema.

1. A taxa de crecemento que resulte para unha comunidade autónoma consecuencia das operacións mencionadas nas letras anteriores, respecto da súa masa homoxénea de financiamento a que se refire o artigo 3.1 desta lei, non poderá ser superior ó 75 por cento da taxa media de crecemento do conxunto de comunidades autónomas de réxime común.

Sen embargo, na aplicación deste principio haberá que ter en conta, igualmente, as seguintes regras:

1.ª A aplicación da citada modulación non poderá supoñer en ningún caso un recorte superior ó 22,791 por cento da súa masa homoxénea de financiamento.

2.ª Cando a comunidade á que se aplique a modulación conte cun número de entidades singulares —núcleos de poboación— superior ó 10 por cento do total das existentes nas comunidades autónomas de réxime común, o exceso sobre o 75 por cento da taxa media de crecemento multiplicarase por 0,49 para achalo importe da modulación.

2. A taxa de crecemento que resulte para unha comunidade autónoma consecuencia das operacións mencionadas nas letras anteriores, respecto da súa masa homoxénea de financiamento a que se refire o artigo 3.1 desta lei, para aquelas comunidades autónomas que contén cunha renda por habitante que estea por debaixo do 70 por cento da renda por habitante media das comunidades autónomas de réxime común, non poderá ser inferior ó 120 por cento da taxa media de crecemento do conxunto de comunidades autónomas de réxime común.

Pola súa vez, para as que se encontren situadas entre o 70 e o 75 por cento da renda por habitante media, a taxa de crecemento do seu financiamento non poderá ser inferior ó 30 por cento da taxa media de crecemento do conxunto de comunidades autónomas de réxime común.

Por último, para as que se atopen entre o 75 por cento e o 82 por cento da renda por habitante media, a taxa de crecemento do seu financiamento non poderá ser inferior ó 22 por cento da taxa media de crecemento do conxunto de comunidades autónomas de réxime común.

B) Bloque de competencias de xestión dos servicios de asistencia sanitaria da Seguridade Social.

a) Fondo xeral.

A masa homoxénea de financiamento deste bloque competencial a que se refire o punto 2 do artigo 3, asígnase de acordo cos seguintes criterios:

— Poboación protexida. A distribución por esta variable efectúase proporcionalmente ó valor dela para 1999, segundo as estatísticas elaboradas polo Ministerio de Sanidade e Consumo. A ponderación desta variable é do 75 por cento.

— Poboación maior de sesenta e cinco anos. A asignación, de acordo con esta variable, lévase a cabo en función da poboación maior de sesenta e cinco anos do padrón a 1 de xaneiro de 1999 para cada comunidade autónoma, elaborado polo INE. A ponderación desta variable é do 24,5 por cento.

— Insularidade. A asignación por esta variable efectúase proporcionalmente á distancia en quilómetros, ponderada por tramos, entre as costas da península e as capitais insulares, con base na información que facilite o Centro Nacional de Información Xeográfica do Ministerio de Fomento. A ponderación desta variable é do 0,5 por cento.

b) Garantía de mínimos.

O sistema garante que o financiamento asignado a cada comunidade autónoma polo fondo xeral a que se refire a letra a) anterior, sexa polo menos igual ó que cada unha delas ten asignada, como masa homoxénea de financiamento neste bloque de competencias, de conformidade co punto 2 do artigo 3.

c) Fondos específicos.

Establécense os seguintes fondos:

Fondo «Programa de aforro en incapacidade temporal».

Fondo de cohesión sanitaria.

O primeiro deles financia a adopción de programas e medidas dirixidas ó control do gasto relativo á incapacidade temporal e á mellora da xestión dos servicios de asistencia sanitaria da Seguridade Social para estas continxencias, correspondendo a xestión financeira do devandito fondo á Tesourería Xeral da Seguridade Social. A dotación deste fondo, que afecta tanto ás comunidades autónomas coa xestión transferida como ás que non a teñen, é de 240,40 millóns de euros, que se incrementará anualmente segundo se determine nas leis de orzamentos xerais do Estado, e distribuirase entre as comunidades autónomas de acordo coa poboación protexida. O importe deste fondo para cada comunidade autónoma está integrado nas necesidades de financiamento para cada comunidade autónoma da práctica das operacións a que se refiren as letras a) e b) anteriores.

O segundo ten por finalidade garanti-la igualdade de acceso ós servicios de asistencia sanitaria públicos en todo o territorio español, e a atención a cidadáns desprazados procedentes de países da Unión Europea ou de países cos que España teña subscritos convenios de asistencia sanitaria recíproca, e será xestionado polo Ministerio de Sanidade e Consumo.

A distribución destes fondos articularase de acordo coa súa regulación específica. Este ministerio establecerá o procedemento para compensar con cargo a este fondo as comunidades autónomas polo saldo neto da asistencia sanitaria prestada a desprazados.

C) Bloque de competencias da xestión dos servicios sociais da Seguridade Social.

A masa homoxénea de financiamento deste bloque competencial, a que se refire o punto 3 do artigo 3,

asígnase en función da poboación maior de sesenta e cinco anos do padrón para cada comunidade autónoma, elaborado polo INE.

O sistema garante que o financiamento asignado a cada comunidade autónoma, resultante da operación anterior, sexa polo menos igual ó que cada unha delas ten asignado, como masa homoxénea de financiamento neste bloque de competencias, de conformidade co punto 3 do artigo 3.

Artigo 5. *Determinación das necesidades totais de financiamento no ano base 1999.*

As necesidades totais de financiamento no ano base resultarán de adicionar ás necesidades homoxéneas de financiamento, calculadas segundo o establecido no artigo anterior, o valor no ano base 1999 das competencias non homoxéneas.

SECCIÓN 2.ª RECURSOS FINANCIEROS DO SISTEMA NO ANO BASE

Artigo 6. *Recursos financeiros do sistema no ano base 1999.*

As necesidades de financiamento a que se refire o artigo anterior financiaranse con tódolos recursos do sistema, nos seus valores do ano 1999, que se relacionan a continuación:

a) Recadación de tributos cedidos sobre patrimonio, transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados, sucesións e doazóns, determinados medios de transporte, vendas retallistas de determinados hidrocarburos, e sobre o xogo e taxas afectas ós servicios transferidos, polos seus valores normativos do ano 1999.

b) Tarifa autonómica do IRPF, da que o valor no ano base 1999 se determina do modo seguinte:

$$TIR_i(1999) = CLD_i(1999) - DIDID_i(1999) + CLND_i(1999) - DIDN_i(1999) + RND_i(1999) + IND_i(1999)$$

Onde:

$TIR_i(1999)$ = Rendemento recadatorio polo IRPF da comunidade autónoma «i», no ano 1999.

$CLD_i(1999)$ = 33 por cento da suma das cotas íntegras en concepto das tarifas estatal e autonómica que os residentes no territorio da comunidade autónoma «i» consignasen na declaración presentada no ano 2000 correspondente ó ano 1999. Esta cantidade minorarase no 33 por cento das deducións estatais que deben soportarse pola cota íntegra autonómica. Cando o importe consignado na declaración sexa de signo negativo o seu valor será igual a cero.

$DIDID_i(1999)$ = 33 por cento do importe total efectivamente deducido polos residentes no territorio da comunidade autónoma «i» na declaración presentada no ano 2000, correspondente ó ano 1999, pola dedución por dobre imposición de dividendos e por dobre imposición internacional.

$CLND_i(1999)$ = 33 por cento das cotas líquidas dos contribuíntes residentes no territorio da comunidade autónoma «i» que non estean obrigados a declarar e soliciten devolución no ano 2000 polo ano 1999.

$DIDN_i(1999)$ = 33 por cento do importe da dedución por dobre imposición de dividendos correspondente ós contribuíntes residentes no territorio da comunidade autónoma «i» que non estean obrigados a declarar e soliciten devolución no ano 2000 polo ano 1999.

$RND_i(1999)$ = 33 por cento das retencións soportadas polos contribuíntes residentes no territorio da comunidade autónoma «i» que non estean obrigados a declarar, non soliciten devolución e que obteñan rendas superiores a 6.010,12 euros.

$IND_i(1999)$ = Ingresos por IRPF producidos no ano 1999 por actas de inspección [$AI_i(1999)$], liquidacións practicadas pola Administración [$LA_i(1999)$] e declaracións presentadas fóra dos prazos establecidos pola normativa reguladora do imposto [$AL_i(1999)$] que correspondan á comunidade autónoma «i». Para estes efectos, entenderase por débeda tributaria a constituída pola cota líquida máis os conceptos a que se refire o punto 2 do artigo 58 da Lei xeral tributaria, con excepción das recargas previstas nas súas letras a) e d). Esta partida minorarase no importe das devolucións por ingresos indebidos que deban imputarse á comunidade autónoma, incluídos os xuros legais [$DI_i(1999)$].

$$IND_i(1999) = AI_i(1999) + LA_i(1999) + AL_i(1999) - DI_i(1999)$$

c) Cesión do 35 por cento da recadación líquida por IVE.

A atribución á comunidade autónoma do rendimento do 35 por cento da recadación líquida por IVE no seu territorio suxéitase ás seguintes regras:

Enténdese por recadación líquida o conxunto de ingresos líquidos da Facenda estatal, con criterio de caixa, polos conceptos que integran o imposto sobre o valor engadido, obtidos unha vez descontadas da recadación bruta, as devolucións e as transferencias ou axustes (positivas ou negativas) establecidas no concerto e convenio coas facendas forais do País Vasco e Navarra, respectivamente.

O valor da cesión do 35 por cento do IVE para o ano base 1999 determínase do modo seguinte:

$$IVE_i(1999) = IVE_E(1999) * 0,35 * ICV_i(1999)$$

O termo $IVE_E(1999)$ representa a recadación líquida por IVE obtida polo Estado en 1999.

O termo $ICV_i(1999)$ representa o índice de consumo da comunidade autónoma i para 1999, certificado polo INE.

d) Cesión do 40 por cento da recadación líquida polo imposto sobre a cervexa.

A atribución á comunidade autónoma do rendimento do 40 por cento da recadación líquida polo imposto sobre a cervexa no seu territorio suxéitase ás seguintes regras:

Enténdese por recadación líquida o conxunto de ingresos líquidos da Facenda estatal, con criterio de caixa, polos conceptos que integran o imposto sobre a cervexa, obtidos unha vez descontadas da recadación bruta as devolucións e as transferencias ou axustes (positivas ou negativas) establecidas no concerto e convenio coas facendas forais do País Vasco e Navarra, respectivamente.

O valor da cesión do 40 por cento do imposto sobre a cervexa para o ano base 1999, determínase do modo seguinte:

$$IEC_i(1999) = IEC_E(1999) * 0,40 * ICC_i(1999)$$

O termo $IEC_E(1999)$ representa a recadación líquida polo imposto sobre a cervexa obtida polo Estado en 1999.

O termo $ICC_i(1999)$ representa o índice de consumo da comunidade autónoma i para 1999, certificado polo INE.

e) Imposto sobre o viño e bebidas fermentadas.

f) Cesión do 40 por cento da recadación líquida polos impostos sobre produtos intermedios e sobre alcohol e bebidas derivadas.

A atribución á comunidade autónoma do rendimento do 40 por cento da recadación líquida polos impostos sobre produtos intermedios e sobre alcohol e bebidas derivadas no seu territorio suxéitase ás seguintes regras:

Enténdese por recadación líquida o conxunto de ingresos líquidos da Facenda estatal, con criterio de caixa, polos conceptos que integran os impostos sobre produtos intermedios e sobre alcohol e bebidas derivadas, obtidos unha vez descontadas da recadación bruta as devolucións e as transferencias ou axustes (positivas ou negativas) establecidas no concerto e convenio coas facendas forais do País Vasco e Navarra, respectivamente.

O valor da cesión do 40 por cento dos impostos sobre produtos intermedios e sobre alcohol e bebidas derivadas para o ano base 1999, determínase do modo seguinte:

$$IEA_i(1999) = IEA_E(1999) * 0,40 * ICA_i(1999)$$

O termo $IEA_E(1999)$ representa a recadación líquida polos impostos sobre produtos intermedios e sobre alcohol e bebidas derivadas obtida polo Estado en 1999.

O termo $ICA_i(1999)$ representa o índice de consumo da comunidade autónoma i para 1999, certificado polo INE.

g) Cesión do 40 por cento da recadación líquida polo imposto sobre hidrocarburos.

A atribución á comunidade autónoma do rendimento do 40 por cento da recadación líquida polo imposto sobre hidrocarburos no seu territorio suxéitase ás seguintes regras:

Enténdese por recadación líquida o conxunto de ingresos líquidos da Facenda estatal, con criterio de caixa, polos conceptos que integran o imposto sobre hidrocarburos, obtidos unha vez descontadas da recadación bruta as devolucións e as transferencias ou axustes (positivas ou negativas) establecidas no concerto e convenio coas facendas forais do País Vasco e Navarra, respectivamente.

O valor da cesión do 40 por cento do imposto sobre hidrocarburos para o ano base 1999, determínase do modo seguinte:

$$IEH_i(1999) = IEH_E(1999) * 0,40 * ICH_i(1999)$$

O termo $IEH_E(1999)$ representa a recadación líquida polo imposto sobre hidrocarburos obtida polo Estado en 1999.

O termo $ICH_i(1999)$ representa o índice de entregas de gasolinas, gasóleos e fuelóleos, segundo datos do Ministerio de Economía ponderados polos correspondentes tipos impositivos, na comunidade autónoma i en 1999.

h) Cesión do 40 por cento da recadación líquida polo imposto sobre elaborados do tabaco.

A atribución á comunidade autónoma do rendimento do 40 por cento da recadación líquida polo imposto sobre elaborados do tabaco no seu territorio suxéitase ás seguintes regras:

Enténdese por recadación líquida o conxunto de ingresos líquidos da Facenda estatal, con criterio de caixa, polos conceptos que integran o imposto sobre elaborados do tabaco, obtidos unha vez descontadas da recadación bruta as devolucións e as transferencias ou axustes (positivas ou negativas) establecidas no con-

certo e convenio coas facendas forais do País Vasco e Navarra, respectivamente.

O valor da cesión do 40 por cento do imposto sobre elaborados do tabaco para o ano base 1999, determínase do modo seguinte:

$$IELT_i(1999) = IELT_E(1999) * 0,40 * ICT_i(1999)$$

O termo $IELT_E(1999)$ representa a recadación líquida polo imposto sobre elaborados do tabaco obtida polo Estado en 1999.

O termo $ICT_i(1999)$ representa o índice de vendas a expendedorías da comunidade autónoma i en 1999, certificadas polo Comisionado para o Mercado de Tabacos, ponderadas polos correspondentes tipos impositivos.

i) Cesión do 100 por cento da recadación líquida polo imposto sobre a electricidade.

A atribución á comunidade autónoma do rendimento do 100 por cento da recadación líquida polo imposto sobre a electricidade no seu territorio súxéitase ás seguintes regras:

Enténdese por recadación líquida o conxunto de ingresos líquidos da Facenda estatal, con criterio de caixa, polos conceptos que integran o imposto sobre a electricidade, obtidos unha vez descontadas da recadación bruta as devolucións e as transferencias ou axustes (positivas ou negativas) establecidas no concerto e convenio coas facendas forais do País Vasco e Navarra, respectivamente.

O valor da cesión do 100 por cento do imposto sobre a electricidade para o ano base 1999, determínase do modo seguinte:

$$IEE_i(1999) = IEE_E(1999) * ICE_i(1999)$$

O termo $IEE_E(1999)$ representa a recadación líquida polo imposto sobre a electricidade obtida polo Estado en 1999.

O termo $ICE_i(1999)$ representa o índice de consumo neto de enerxía eléctrica na comunidade autónoma i en 1999, elaborado a partir dos datos do Ministerio de Economía.

j) Fondo de suficiencia.

1. O fondo de suficiencia no ano base 1999 é a diferenza, positiva ou negativa, entre as necesidades totais de financiamento de cada comunidade autónoma e o valor dos recursos establecidos nas letras anteriores.

2. Para efectos da determinación do fondo de suficiencia do ano 1999 detráese o importe, recoñecido para cada comunidade autónoma, no Fondo «Programa de aforro en incapacidade temporal».

3. As cidades con estatuto de autonomía terán asignado un fondo de suficiencia no ano base 1999, constituído polo valor dos servizos traspasados e as subvencións de autogoberno no devandito ano.

SECCIÓN 3.ª EVOLUCIÓN DO SISTEMA DE FINANCIAMENTO: SUFICIENCIA DINÁMICA

Artigo 7. *Evolución do sistema de financiamento desde o 1 de xaneiro de 2002. Suficiencia dinámica.*

1. O financiamento de cada comunidade autónoma estará constituído polo valor definitivo, correspondente a cada ano, dos recursos do sistema de financiamento que lle sexan aplicables.

2. Para estes efectos, a partir de 1 de xaneiro de 2002 e en relación cos recursos constituídos pola tarifa autonómica do IRPF e a porcentaxe cedida do IVE e impostos especiais e fondo de suficiencia, as comu-

nidades autónomas recibirán, cada ano, o financiamento correspondente ás entregas á conta de cada un dos citados recursos que lles sexan de aplicación e, no ano en que se coñezan tódolos valores definitivos dos citados recursos, a liquidación definitiva que corresponda, por diferenza entre o importe das entregas á conta percibidas e os valores definitivos deles.

3. As comunidades autónomas deberán destinar cada ano ó financiamento dos servizos de asistencia sanitaria da Seguridade Social, excluída a parte correspondente ó Fondo Programa de Aforro en Incapacidade Temporal, como mínimo, o importe que resulte de aplicar ó valor no ano base establecido para tales servizos, o índice de crecemento do ITEn, a que se refire o artigo 16. Para tal fin quedan vinculados tódolos recursos do sistema de financiamento.

Artigo 8. *Tarifa autonómica do IRPF: determinación das entregas á conta e da liquidación definitiva.*

1. As comunidades autónomas participarán na recadación líquida que se obteña en cada exercicio, mediante a determinación dunha entrega á conta da liquidación definitiva.

A determinación da contía desta entrega á conta efectuarase mediante a seguinte operación:

$$AC_{TIRI}(x) = RPC_{PGE}(x) * I_{TIRI}(x/ua) * 0,98$$

Sendo $AC_{TIRI}(x)$ o importe anual do anticipo que deberá aboa-lo Estado á comunidade i , en concepto de entrega á conta do rendimento no ano (x) da tarifa autonómica do IRPF; $RPC_{PGE}(x)$ é o importe da previsión orzamentaria de ingresos de IRPF para o ano (x) polas retencións, pagamentos á conta e pagamentos fraccionados; $I_{TIRI}(x/ua)$ é o índice de actualización ou incremento previsto, para a tarifa autonómica do imposto da comunidade i , entre o último ano (ua) con liquidación definitiva practicada e o ano (x).

O índice de actualización é o resultado de practicala seguinte operación:

$$I_{TIRI}(x/ua) = \left\{ \frac{[CL_i(ua) + RND_i(ua)]}{[CL(ua) + RND(ua)]} * \left[\frac{\hat{C}L_i(x)}{\hat{C}L_i'(x)} * (CL(ua)/RPC(ua)) \right] \right\}$$

Nesta fórmula, as razóns que figuran no segundo membro representan respectivamente:

$\frac{[CL_i(ua) + RND_i(ua)]}{[CL(ua) + RND(ua)]}$: Relación das cotas líquidas por tarifa autonómica do IRPF máis retencións de non declarantes da comunidade autónoma i , sobre a cota líquida total do IRPF máis as retencións de non declarantes totais, no último ano con datos definitivos.

$\frac{\hat{C}L_i(x)}{\hat{C}L_i'(x)}$: Relación entre a estimación da cota autonómica da comunidade autónoma i , resultante de aplicar modificacións normativas aprobadas por ela para o ano (x), respecto ó último ano coñecido (ua), e igual estimación sen considera-las devanditas modificacións.

$(CL(ua)/IRPC(ua))$: Índice de discrepancia entre a cota líquida total do último exercicio coñecido e os ingresos correspondentes a retencións, pagamentos á conta e pagamentos fraccionados por ese mesmo exercicio.

O importe que se obteña en concepto de entrega á conta, segundo a fórmula establecida nos parágrafos anteriores, farase efectivo a cada comunidade autónoma mediante entrega por doceavas partes mensuais, tramitándose como devolucións de ingresos no concepto do IRPF.

2. A liquidación definitiva determinarase pola diferenza entre as entregas á conta percibidas e o valor definitivo da tarifa autonómica, que resulte da aplicación

da fórmula contida no artigo 6.b) a cada ano, definíndose o termo CLD_i como as cotas líquidas, en concepto de tarifa autonómica do imposto, que os residentes no territorio da comunidade autónoma i consignasen na declaración presentada polo ano ó que corresponda a liquidación definitiva. Cando o importe consignado na declaración sexa de signo negativo, o seu valor será igual a cero.

Artigo 9. Cesión do 35 por cento da recadación líquida por IVE: determinación das entregas á conta e da liquidación definitiva.

1. As comunidades autónomas participarán na recadación líquida que se obteña en cada exercicio, mediante a determinación dunha entrega á conta da liquidación definitiva.

A determinación da contía desta entrega á conta efectuarase mediante a seguinte operación:

$$AC_{IVA_i}(x) = RP_{IVA}(x) * ICVP_i(x) * 0,98$$

Onde:

$AC_{IVA_i}(x)$ é o importe anual do anticipo á comunidade autónoma i , en concepto de entrega á conta da recadación de IVE obtida no ano (x) .

$RP_{IVA}(x)$ é o importe da previsión orzamentaria da recadación líquida do IVE para o ano (x) .

$ICVP_i(x)$ é o índice provisional de consumo da comunidade autónoma i para o ano (x) .

O importe que se obteña en concepto de entrega á conta, segundo a fórmula establecida nos parágrafos anteriores, farase efectivo a cada comunidade autónoma mediante entrega por doceavas partes mensuais, tramitándose como devolucións de ingresos no concepto de IVE.

2. A liquidación definitiva determinarase pola diferenza entre as entregas á conta percibidas e o valor definitivo da cesión da recadación líquida por IVE que resulte da aplicación da fórmula contida no artigo 6.c) a cada ano.

Artigo 10. Cesión do 40 por cento da recadación líquida polo imposto sobre a cervexa: determinación das entregas á conta e da liquidación definitiva.

1. As comunidades autónomas participarán na recadación líquida que se obteña en cada exercicio, mediante a determinación dunha entrega á conta da liquidación definitiva.

A determinación da contía desta entrega á conta efectuarase mediante a seguinte operación:

$$AC_{IEC_i}(x) = RP_{IEC}(x) * ICCP_i(x) * 0,98$$

Onde:

$AC_{IEC_i}(x)$ é o importe anual do anticipo á comunidade autónoma i , en concepto de entrega á conta da recadación do imposto sobre a cervexa obtida no ano (x) .

$RP_{IEC}(x)$ é o importe da previsión orzamentaria da recadación líquida do imposto sobre a cervexa para o ano (x) .

$ICCP_i(x)$ é o índice provisional de consumo da comunidade autónoma i para o ano (x) .

O importe que se obteña en concepto de entrega á conta, segundo a fórmula establecida nos parágrafos anteriores, farase efectivo a cada comunidade autónoma mediante entrega por doceavas partes mensuais, tramitándose como devolucións de ingresos no concepto de imposto sobre a cervexa.

2. A liquidación definitiva determinarase pola diferenza entre as entregas á conta percibidas e o valor definitivo da cesión da recadación líquida polo imposto sobre a cervexa, que resulte da aplicación da fórmula contida no artigo 6.d) a cada ano.

Artigo 11. Cesión do 40 por cento da recadación líquida polos impostos sobre produtos intermedios e sobre alcohol e bebidas derivadas: determinación das entregas á conta e da liquidación definitiva.

1. As comunidades autónomas participarán na recadación líquida que se obteña en cada exercicio, mediante a determinación dunha entrega á conta da liquidación definitiva.

A determinación da contía desta entrega á conta efectuarase mediante a seguinte operación:

$$AC_{IEA_i}(x) = RP_{IEA}(x) * ICAP_i(x) * 0,98$$

Onde:

$AC_{IEA_i}(x)$ é o importe anual do anticipo á comunidade autónoma i , en concepto de entrega á conta da recadación dos impostos sobre produtos intermedios e sobre alcohol e bebidas derivadas obtida no ano (x) .

$RP_{IEA}(x)$ é o importe da previsión orzamentaria da recadación líquida dos impostos sobre produtos intermedios e sobre alcohol e bebidas derivadas para o ano (x) .

$ICAP_i(x)$ é o índice provisional de consumo da comunidade autónoma i para o ano (x) .

O importe que se obteña en concepto de entrega á conta, segundo a fórmula establecida nos parágrafos anteriores, farase efectivo a cada comunidade autónoma mediante entrega por doceavas partes mensuais, tramitándose como devolucións de ingresos no concepto dos impostos sobre produtos intermedios e sobre alcohol e bebidas derivadas.

2. A liquidación definitiva determinarase pola diferenza entre as entregas á conta percibidas e o valor definitivo da cesión da recadación líquida polos impostos sobre produtos intermedios e sobre alcohol e bebidas derivadas, que resulte da aplicación da fórmula contida no artigo 6.f) a cada ano.

Artigo 12. Cesión do 40 por cento da recadación líquida polo imposto sobre hidrocarburos: determinación das entregas á conta e da liquidación definitiva.

1. As comunidades autónomas participarán na recadación líquida que se obteña en cada exercicio, mediante a determinación dunha entrega á conta da liquidación definitiva.

A determinación da contía desta entrega á conta efectuarase mediante a seguinte operación:

$$AC_{IEH_i}(x) = RP_{IEH}(x) * ICHP_i(x) * 0,98$$

Onde:

$AC_{IEH_i}(x)$ é o importe anual do anticipo á comunidade autónoma i , en concepto de entrega á conta da recadación do imposto sobre hidrocarburos obtida no ano (x) .

$RP_{IEH}(x)$ é o importe da previsión orzamentaria da recadación líquida do imposto sobre hidrocarburos para o ano (x) .

$ICHP_i(x)$ é o índice provisional de entregas de gasolinas, gasóleos e fuelóleos, ponderadas polos correspondentes tipos impositivos, da comunidade autónoma i para o ano (x) .

O importe que se obteña en concepto de entrega á conta, segundo a fórmula establecida nos parágrafos anteriores, farase efectivo a cada comunidade autónoma

mediante entrega por doceavas partes mensuais, tramitándose como devolucions de ingresos no concepto de imposto sobre hidrocarburos.

2. A liquidación definitiva determinarase pola diferenza entre as entregas á conta percibidas e o valor definitivo da cesión da recadación líquida polo imposto sobre hidrocarburos, que resulte da aplicación da fórmula contida no artigo 6.g) a cada ano.

Artigo 13. Cesión do 40 por cento da recadación líquida polo imposto sobre elaborados do tabaco: determinación das entregas á conta e da liquidación definitiva.

1. As comunidades autónomas participarán na recadación líquida que se obteña en cada exercicio, mediante a determinación dunha entrega á conta da liquidación definitiva.

A determinación da contía desta entrega á conta efectuarase mediante a seguinte operación:

$$AC_{IELT_i}(x) = RP_{IELT}(x) * ICTP_i(x) * 0,98$$

Onde:

$AC_{IELT_i}(x)$ é o importe anual do anticipo á comunidade autónoma i , en concepto de entrega á conta da recadación do imposto sobre elaborados do tabaco obtida no ano (x) .

$RP_{IELT}(x)$ é o importe da previsión orzamentaria da recadación líquida do imposto sobre elaborados do tabaco para o ano (x) .

$ICTP_i(x)$ é o índice provisional de vendas a expendedorías, da comunidade autónoma i para o ano (x) , ponderadas polos correspondentes tipos impositivos.

O importe que se obteña en concepto de entrega á conta, segundo a fórmula establecida nos parágrafos anteriores, farase efectivo a cada comunidade autónoma mediante entrega por doceavas partes mensuais, tramitándose como devolucions de ingresos no concepto de imposto sobre elaborados do tabaco.

2. A liquidación definitiva determinarase pola diferenza entre as entregas á conta percibidas e o valor definitivo da cesión da recadación líquida polo imposto sobre elaborados do tabaco, que resulte da aplicación da fórmula contida no artigo 6.h) a cada ano.

Artigo 14. Cesión do 100 por 100 da recadación líquida polo imposto sobre a electricidade: determinación das entregas á conta e da liquidación definitiva.

1. As comunidades autónomas participarán na recadación líquida que se obteña en cada exercicio, mediante a determinación dunha entrega á conta da liquidación definitiva.

A determinación da contía desta entrega á conta efectuarase mediante a seguinte operación:

$$AC_{IEE_i}(x) = RP_{IEE}(x) * ICEP_i(x) * 0,98$$

Onde:

$AC_{IEE_i}(x)$ é o importe anual do anticipo á comunidade autónoma i , en concepto de entrega á conta da recadación do imposto sobre a electricidade obtida no ano (x) .

$RP_{IEE}(x)$ é o importe da previsión orzamentaria da recadación líquida do imposto sobre a electricidade para o ano (x) .

$ICEP_i(x)$ é o índice provisional de consumo neto de enerxía eléctrica na comunidade autónoma i para o ano (x) .

O importe que se obteña en concepto de entrega á conta, segundo a fórmula establecida nos parágrafos anteriores, farase efectivo a cada comunidade autónoma

mediante entrega por doceavas partes mensuais, tramitándose como devolucions de ingresos no concepto de imposto sobre a electricidade.

2. A liquidación definitiva determinarase pola diferenza entre as entregas á conta percibidas e o valor definitivo da cesión da recadación líquida polo imposto sobre a electricidade, que resulte da aplicación da fórmula contida no artigo 6.i) a cada ano.

Artigo 15. Fondo de suficiencia: determinación das entregas á conta e da liquidación definitiva.

1.a) As comunidades autónomas e cidades con estatuto de autonomía recibirán cada ano unha entrega á conta do fondo de suficiencia que lles corresponda, que se determinará por aplicación da seguinte fórmula:

$$FS_i(x) = FS_i(1999) * [ITEn(x)/ITEn(1999)] * 0,98$$

Sendo $FS_i(x)$ o importe anual da entrega á conta para a comunidade autónoma ou cidade con estatuto de autonomía i , no ano x , do seu tramo de fondo de suficiencia; $FS_i(1999)$ o importe para a comunidade autónoma ou cidade con estatuto de autonomía i , no ano base, do seu tramo de fondo de suficiencia; $ITEn(x)$ e $ITEn(1999)$, os importes dispoñibles dos $ITEn$ no ano x e no ano base, respectivamente.

Para estes efectos, dotaranse na sección 32 dos orzamentos xerais do Estado os créditos correspondentes ós importes calculados, que se farán efectivos por doceavas partes.

b) Cando o importe do fondo de suficiencia sexa a favor do Estado, aplicarase a seguinte fórmula:

$$FS_i(x) = FS_i(1999) * [ITEr_i(x)/ITEr_i(1999)] * 0,98$$

Sendo $FS_i(x)$ o importe para a comunidade autónoma i , no ano x , do seu tramo de fondo de suficiencia; $FS_i(1999)$ o importe para a comunidade autónoma i , no ano base, do seu tramo de fondo de suficiencia; $ITEr_i(x)$ e $ITEr_i(1999)$, os importes dispoñibles dos $ITEr$ da comunidade autónoma i no ano (x) e no ano base, respectivamente. Malia o anterior, cando $ITEr_i(x)/ITEr_i(1999)$ sexa superior a $ITEn(x)/ITEn(1999)$, esta última expresión substituirá aquela na fórmula anterior.

Para estes efectos, o resultado da fórmula anterior reflectirase como dereito no capítulo IV do orzamento de ingresos do Estado.

2. A liquidación definitiva determinarase pola diferenza entre as entregas á conta percibidas e o valor definitivo do Fondo, resultante da aplicación do $ITEn$ ou $ITEr_i$, con cargo ó crédito que se habilite para tal fin na sección 32 do estado de gastos dos orzamentos xerais do Estado ou, no caso da letra b) do punto 1 anterior, reflectirase como dereito no capítulo IV do orzamento de ingresos do Estado.

3. Para estes efectos, o ITE nacional ($ITEn$): está constituído pola recadación estatal, excluída a susceptible de cesión, por IRPF, IVE e os impostos especiais de fabricación sobre a cervexa, sobre o viño e bebidas fermentadas, sobre produtos intermedios, sobre alcohol e bebidas derivadas, sobre hidrocarburos e sobre elaborados do tabaco.

Por outra parte, o ITE rexional ($ITEr$): está constituído pola recadación no territorio da comunidade autónoma, sen exercicio de competencias normativas, por IRPF, IVE e os impostos especiais de fabricación sobre a cervexa, sobre o viño e bebidas fermentadas, sobre produtos intermedios, sobre alcohol e bebidas derivadas, sobre hidrocarburos e sobre elaborados do tabaco, cedidos e susceptibles de cesión.

Artigo 16. Revisión do fondo de suficiencia: causas.

Serán causa de revisión do valor do fondo de suficiencia no ano base as seguintes:

1. Traspaso de novos servizos, ampliacións ou revisións de valoracións de traspasos anteriores, acordados pola respectiva comisión mixta e aprobados por real decreto. A revisión será feita de oficio polo Ministerio de Facenda, de acordo coa valoración do traspaso, referida ó ano base, que se recolla no respectivo real decreto. O novo valor obtido polo fondo de suficiencia producirá efectos desde o comezo do exercicio seguinte a aquel en que se efectuase a súa revisión. Nembargantes, dado que, no momento do traspaso, o ITeN que se aplica para converter en valores do ano base 1999 o custo efectivo, é provisional, o valor definitivo do fondo de suficiencia ocasionado polo traspaso axustarase unha vez que se coñeza o valor definitivo do ITeN correspondente ó ano do traspaso.

2. Efectividade de cesión de tributos de acordo coas regras establecidas na súa lei reguladora. Para que a revisión se efectúe deberá ser acordada pola respectiva comisión mixta, de acordo co valor estimado que tivese a recadación na comunidade autónoma do tributo que se cede, no ano base. O novo valor obtido polo fondo de suficiencia producirá efectos desde o comezo do exercicio seguinte a aquel en que se efectuase a súa revisión.

Para efectos do disposto no parágrafo anterior, no caso de tributos que non existan no ano base, a recadación na comunidade autónoma do tributo que se cede, nese ano base, será a correspondente ó ano de efectividade da cesión, deflactada ó ITE que se aplica para actualizalo seu fondo de suficiencia.

TÍTULO II**Cesión de tributos do Estado ás comunidades autónomas****SECCIÓN 1.ª TRIBUTOS CEDIDOS****Artigo 17. Tributos cedidos.**

1. Co alcance e condicións establecidos neste título, cédeselles ás comunidades autónomas, segundo os casos, o rendemento total ou parcial no seu territorio dos seguintes tributos:

- a) Imposto sobre a renda das persoas físicas.
- b) Imposto sobre o patrimonio.
- c) Imposto sobre sucesións e doazóns.
- d) Imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados.
- e) Tributos sobre o xogo.
- f) Imposto sobre o valor engadido.
- g) Imposto sobre a cervexa.
- h) Imposto sobre o viño e bebidas fermentadas.
- i) Imposto sobre produtos intermedios.
- j) Imposto sobre o alcohol e bebidas derivadas.
- k) Imposto sobre hidrocarburos.
- l) Imposto sobre os elaborados do tabaco.
- m) Imposto sobre a electricidade.
- n) Imposto especial sobre determinados medios de transporte.
- ñ) Imposto sobre as vendas retalistas de determinados hidrocarburos.

2. A eventual supresión ou modificación polo Estado dalgún dos tributos antes sinalados implicará a extinción ou modificación da cesión.

SECCIÓN 2.ª ALCANCE E CONDICIÓNS XERAIS DA CESIÓN**Artigo 18. Rendemento que se cede.**

1. Enténdese por rendemento cedido dos tributos que se sinalan no artigo anterior:

A) O importe da recadación líquida derivada das débedas tributarias correspondentes ós distintos feitos impositivos cedidos, no caso:

- a) Do imposto sobre o patrimonio.
- b) Do imposto sobre sucesións e doazóns.
- c) Do imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados.
- d) Dos tributos sobre o xogo.
- e) Do imposto especial sobre determinados medios de transporte.
- f) Do imposto sobre as vendas retalistas de determinados hidrocarburos.

B) O importe da recadación líquida derivada da parte da débeda tributaria cedida, no caso:

- a) Do imposto sobre a renda das persoas físicas.
- b) Do imposto sobre o valor engadido.
- c) Do imposto sobre a cervexa.
- d) Do imposto sobre o viño e bebidas fermentadas.
- e) Do imposto sobre produtos intermedios.
- f) Do imposto sobre o alcohol e bebidas derivadas.
- g) Do imposto sobre hidrocarburos.
- h) Do imposto sobre os elaborados do tabaco.
- i) Do imposto sobre a electricidade.

2. Para efectos do disposto na letra B) do punto anterior, entenderase por importe da recadación líquida derivada da parte da débeda tributaria cedida:

- a) No imposto sobre a renda das persoas físicas:

1.º A parte autonómica das cotas líquidas que os residentes no territorio da comunidade autónoma consignasen na declaración do imposto sobre a renda das persoas físicas presentada e ingresada dentro dos prazos establecidos pola normativa reguladora do imposto, minorada na parte correspondente das deducións por dobre imposición de dividendos e dobre imposición internacional.

2.º A parte autonómica das cotas líquidas dos contribuíntes residentes no territorio da comunidade autónoma que non estean obrigados a declarar e soliciten devolución, minorada na parte correspondente da dedución por dobre imposición de dividendos.

3.º O resultado de aplica-lo 33 por 100 sobre as retencións soportadas polos contribuíntes residentes no territorio da comunidade autónoma que non estean obrigados a declarar, que non soliciten devolución e que obteñan rendas superiores a 6.010,12 euros.

4.º A parte da débeda tributaria que, correspondente á comunidade autónoma, sexa ingresada por actas de inspección, liquidacións practicadas pola Administración e declaracións presentadas fóra dos prazos establecidos pola normativa reguladora do imposto. Para estes efectos, entenderase por débeda tributaria a constituída pola cota líquida máis os conceptos a que se refire o punto 2 do artigo 58 da Lei xeral tributaria, con excepción das recargas previstas nas súas letras a) e d). Esta partida minorarase no importe das devolucións por ingresos indebidos que deban imputarse á comunidade autónoma, incluídos os xuros legais.

Sen prexuízo do disposto no número 3.º anterior, non se considerará recadación líquida derivada da parte da débeda tributaria cedida os importes correspondentes ós pagamentos á conta do imposto.

- b) No imposto sobre o valor engadido, nos impostos sobre a cervexa, sobre o viño e bebidas fermentadas,

sobre produtos intermedios, sobre o alcohol e bebidas derivadas, sobre hidrocarburos, sobre os elaborados do tabaco e sobre a electricidade, a porcentaxe cedida do conxunto de ingresos líquidos da Facenda estatal polos conceptos que integran cada un dos devanditos impostos, con criterio de caixa, obtidos unha vez descontadas da recadación bruta as devolucións e as transferencias ou axustes (positivos ou negativos) establecidas no concerto e convenio coas facendas forais do País Vasco e Navarra, respectivamente.

Artigo 19. *Normativa aplicable ós tributos cedidos.*

1. Os tributos dos que se cede o rendimento ás comunidades autónomas rexeranse pola Lei xeral tributaria, pola Lei de dereitos e garantías dos contribuíntes, polos convenios ou tratados internacionais, pola lei propia de cada tributo, polos regulamentos xerais dictados en desenvolvemento da Lei xeral tributaria e das leis propias de cada tributo, polas demais disposicións de carácter xeral, regulamentarias ou interpretativas, dadas pola Administración do Estado e, nos termos previstos neste título, polas normas emanadas da comunidade autónoma competente segundo o alcance e os puntos de conexión establecidos nel.

A terminoloxía e conceptos das normas que dicten as comunidades autónomas adecuaranse á Lei xeral tributaria.

2. A normativa que dicten as comunidades autónomas en relación coas materias da que lles corresponda a competencia de acordo co seu estatuto de autonomía e que sexa susceptible de ter, por vía indirecta, efectos fiscais non producirá tales efectos en canto o réxime tributario que configure non se axuste ó establecido polas normas estatais.

Artigo 20. *Residencia habitual das persoas físicas.*

1. Para efectos do disposto neste título, considerarase que as persoas físicas residentes en territorio español o son no territorio dunha comunidade autónoma:

1.º Cando permanezan no seu territorio un maior número de días:

a) Do período impositivo, no imposto sobre a renda das persoas físicas.

b) Do ano inmediato anterior, contado de data a data, que finalice o día anterior ó de devengo, no imposto sobre sucesións e doazóns, no imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados e no imposto especial sobre determinados medios de transporte.

Para determina-lo período de permanencia computarase as ausencias temporais.

Agás proba en contrario, considerarase que unha persoa física permanece no territorio dunha comunidade autónoma cando no devandito territorio radique a súa vivenda habitual, definíndose esta conforme o disposto na normativa reguladora do imposto sobre a renda das persoas físicas.

2.º Cando non fose posible determina-la permanencia a que se refire o punto 1.º anterior, consideraranse residentes no territorio da comunidade autónoma onde teña o seu principal centro de intereses, considerándose como tal o territorio onde obteñan a maior parte da base imponible do imposto sobre a renda das persoas físicas, determinada polos seguintes compoñentes de renda:

a) Rendementos de traballo, que se entenderán obtidos onde radique o centro de traballo respectivo, se existe.

b) Rendementos do capital inmobiliario e ganancias patrimoniais derivadas de bens inmobles, que se entenderán obtidos no lugar en que radiquen estes.

c) Rendementos derivados de actividades económicas, xa sexan empresariais ou profesionais, que se entenderán obtidos onde radique o centro de xestión de cada unha delas.

d) Bases imputadas no réxime de transparencia profesional, que se entenderán obtidas no lugar no que se desenvolva a actividade profesional.

3.º Cando non poida determinarse a residencia conforme os criterios establecidos nos puntos 1.º e 2.º anteriores, consideraranse residentes no lugar da súa última residencia declarada para efectos do imposto sobre a renda das persoas físicas.

2. No imposto sobre o patrimonio, a residencia das persoas físicas será a mesma que corresponda para o imposto sobre a renda das persoas físicas na data de devengarse aquel.

3. As persoas físicas residentes no territorio dunha comunidade autónoma que pasasen a te-la súa residencia habitual no doutra, cumprirán as súas obrigas tributarias de acordo coa nova residencia, cando esta actúe como punto de conexión.

Ademais, cando en virtude do previsto no punto 4 seguinte deba considerarse que non existiu cambio de residencia, as persoas físicas deberán presenta-las declaracións complementarias que correspondan, con inclusión dos xuros de demora.

O prazo de presentación das declaracións complementarias finalizará o mesmo día que conclúa o prazo de presentación das declaracións polo imposto sobre a renda das persoas físicas correspondentes ó ano en que concorran as circunstancias que, segundo o previsto no punto 4 seguinte, determinen que deba considerarse que non existiu cambio de residencia.

4. Non producirán efecto os cambios de residencia que teñan por obxecto principal lograr unha menor tributación efectiva nos tributos total ou parcialmente cedidos.

Entenderase, agás que a nova residencia se prolongue de maneira continuada durante, polo menos, tres anos, que non existiu cambio, en relación co rendimento cedido dos impostos sobre a renda das persoas físicas e sobre o patrimonio, cando concorran as seguintes circunstancias:

a) Que no ano no cal se produce o cambio de residencia ou no seguinte, a súa base imponible do imposto sobre a renda das persoas físicas sexa superior en, polo menos, un 50 por 100, á do ano anterior ó cambio.

En caso de tributación conxunta determinarase de acordo coas normas de individualización.

b) Que no ano no cal se produce a situación a que se refire a letra anterior, a súa tributación efectiva polo imposto sobre a renda das persoas físicas sexa inferior á que correspondese de acordo coa normativa aplicable na comunidade autónoma na que residía con anterioridade ó cambio.

c) Que no ano seguinte a aquel no cal se produce a situación a que se refire a letra a) anterior, ou no seguinte, volva te-la súa residencia habitual no territorio da comunidade autónoma na que residiu con anterioridade ó cambio.

5. As persoas físicas residentes en territorio español, que non permanezan no devandito territorio máis de cento oitenta e tres días durante o ano natural, consideraranse residentes no territorio da comunidade autónoma en que radique o núcleo principal ou a base das súas actividades ou dos seus intereses económicos.

6. As persoas físicas residentes en territorio español por aplicación da presunción prevista no parágrafo

segundo do artigo 9.1.b) da Lei 40/1998, do 9 de decembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas, consideraranse residentes no territorio da comunidade autónoma en que residan habitualmente o cónxuxe non separado legalmente e os fillos menores de idade que dependan delas.

Artigo 21. *Domicilio fiscal das persoas xurídicas.*

Enténdese que as persoas xurídicas teñen o seu domicilio fiscal na comunidade autónoma de que se trate cando teñan no devandito territorio o seu domicilio social, sempre que nel estea efectivamente centralizada a xestión administrativa e a dirección dos seus negocios. Noutro caso, atenderase ó lugar en que se realice a devandita xestión ou dirección.

SECCIÓN 3.ª ALCANCE E CONDICIÓNES ESPECÍFICAS DA CESIÓN

Artigo 22. *Alcance da cesión e puntos de conexión no imposto sobre a renda das persoas físicas.*

1. Cédeselle á comunidade autónoma o rendemento do imposto sobre a renda das persoas físicas producido no seu territorio.

2. Considérase producido no territorio dunha comunidade autónoma o rendemento cedido do imposto sobre a renda das persoas físicas que corresponda a aqueles suxeitos pasivos que teñan a súa residencia habitual no devandito territorio.

3. Cando os suxeitos pasivos integrados nunha unidade familiar teñan a súa residencia habitual en comunidades distintas e opten pola tributación conxunta, o rendemento que se cede entenderase producido no territorio da comunidade autónoma onde teña a súa residencia habitual o membro de devandita unidade con maior base liquidable de acordo coas regras de individualización do imposto.

Artigo 23. *Alcance da cesión e puntos de conexión no imposto sobre o patrimonio.*

1. Cédeselle á comunidade autónoma o rendemento do imposto sobre o patrimonio producido no seu territorio.

2. Considérase producido no territorio dunha comunidade autónoma o rendemento do imposto sobre o patrimonio que corresponda a aqueles suxeitos pasivos que teñan a súa residencia habitual no devandito territorio.

Artigo 24. *Alcance da cesión e puntos de conexión no imposto sobre sucesións e doazóns.*

1. Cédeselle á comunidade autónoma o rendemento do imposto sobre sucesións e doazóns producido no seu territorio.

2. Considérase producido no territorio dunha comunidade autónoma o rendemento do imposto sobre sucesións e doazóns dos suxeitos pasivos residentes en España, segundo os seguintes puntos de conexión:

a) No caso do imposto que grava as adquisicións «mortis causa» e as cantidades percibidas polos beneficiarios de seguros sobre a vida que se acumulen ó resto de bens e dereitos que integran a porción herdataria do beneficiario, no territorio onde o causante teña a súa residencia habitual na data do devengo.

b) No caso do imposto que grava as doazóns de bens inmoebles, cando estes radiquen no territorio desa comunidade autónoma.

Para efectos do previsto nesta letra, terán a consideración de doazóns de bens inmoebles as transmisións a título gratuito dos valores a que se refire o artigo 108 da Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores.

c) No caso do imposto que grava as doazóns dos demais bens e dereitos, no territorio onde o donatario teña a súa residencia habitual na data do devengo.

3. Cando nun só documento un mesmo doador doase a favor dun mesmo donatario distintos bens ou dereitos e por aplicación dos puntos de conexión o rendemento deba entenderse producido en distintas comunidades autónomas, corresponderalle a cada unha delas o que resulte de aplicar, ó valor dos doados dos que se lle atribúe o rendemento, o tipo medio que, segundo as súas normas, lle correspondería ó valor da totalidade dos transmitidos.

4. Cando proceda acumular doazóns, corresponderalle á comunidade autónoma o rendemento que resulte de aplicar, ó valor dos bens e dereitos actualmente transmitidos, o tipo medio que, segundo as súas normas, lle correspondería ó valor da totalidade dos acumulados.

Para estes efectos entenderase por totalidade dos bens e dereitos acumulados os procedentes de doazóns anteriores e os que son obxecto da transmisión actual.

5. Nos supostos previstos nas letras a) e c) do punto 2 anterior, aplicarase a normativa da comunidade autónoma na que o causante ou donatario tivese a súa residencia habitual durante os cinco anos anteriores, contados de data a data, que finalicen o día anterior ó de devengo. Cando de acordo co anterior non sexa posible determina-la normativa aplicable, aplicarase a do Estado.

Artigo 25. *Alcance da cesión e puntos de conexión no imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados.*

1. Cédeselles ás comunidades autónomas o rendemento do imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados producido no seu territorio en canto ós seguintes feitos impositivos:

1.º Transmisións onerosas por actos «inter vivos» de toda clase de bens e dereitos que integren o patrimonio das persoas físicas ou xurídicas.

2.º Constitución de dereitos reais, préstamos, fianzas, arrendamentos, pensións e concesións administrativas.

3.º Constitución, aumento e diminución de capital, fusión, escisión e disolución de sociedades, achegas que efectúen os socios para repoñer perdas sociais e traslado a España da sede de dirección efectiva ou do domicilio social dunha sociedade, cando nin unha nin outro estivesen previamente situados nun estado membro da Unión Europea, ou nestes a entidade non fose gravada por un imposto similar.

4.º Escrituras, actas e testemuños notariais, nos termos que establece o artigo 31 do Real decreto lexislativo 1/1993, do 24 de setembro.

5.º Letras de cambio e documentos que realicen función de xiro ou suplan a aquelas, así como os xustificantes ou certificados de depósito transmisibles, así como as obrigas de pagamento, bonos, obrigacións e demais títulos análogos emitidos en serie a que se refire o artigo 33 do Real decreto lexislativo 1/1993, do 24 de setembro.

6.º Anotacións preventivas que se practiquen nos rexistros públicos cando teñan por obxecto un dereito ou interese taxable e non veñan ordenadas de oficio por autoridade xudicial.

2. Considerarase producido no territorio dunha comunidade autónoma o rendemento do imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documen-

tados de acordo cos puntos de conexión que a continuación se enumeran:

1.º Nas escrituras, actas e nos testemuños gravados pola cota fixa de actos xurídicos documentados, documentos notariais, o rendemento da devandita cota fixa corresponderalle á comunidade autónoma na que se autoricen ou outorguen.

2.º Sen prexuízo do disposto no punto 1.º anterior, nos restantes supostos actuarán como puntos de conexión os que a continuación se enumeran pola orde da súa aplicación preferente:

A) Sempre que o documento comprenda algún concepto suxeito a cota gradual do gravame de actos xurídicos documentados, documentos notariais, o rendemento corresponderalle á comunidade autónoma na circunscrición da cal radique o rexistro no que debería procederse á inscrición ou anotación dos bens ou actos.

B) Cando o acto ou documento se refira a operacións societarias, o rendemento corresponderalle á comunidade autónoma cando concorra calquera das seguintes regras pola orde da súa aplicación preferente:

a) Que a entidade teña na devandita comunidade autónoma o seu domicilio fiscal.

b) Que a entidade teña na devandita comunidade autónoma o seu domicilio social, sempre que a sede de dirección efectiva non se encuentre situada no ámbito territorial doutra administración tributaria dun estado membro da Unión Europea ou, estándoo, o devandito estado non grave a operación societaria cun imposto similar.

c) Que a entidade realice na devandita comunidade autónoma operacións do seu tráfico, cando a súa sede de dirección efectiva e o seu domicilio social non se encontren situadas no ámbito territorial doutra administración tributaria dun estado membro da Unión Europea ou, estándoo, estes estados non graven a operación societaria cun imposto similar.

C) Cando o acto ou documento non motive liquidación nin pola cota gradual de actos xurídicos documentados, documentos notariais, nin tampouco pola modalidade de operacións societarias, o rendemento atribuírase aplicando as regras que figuran a continuación en función da natureza do acto ou contrato documentado e dos bens a que se refira:

1.ª Cando o acto ou documento comprenda transmisións e arrendamentos de bens inmobles, constitución e cesión de dereitos reais, mesmo de garantía, sobre eles, á comunidade autónoma na que radiquen os inmobles.

Nos supostos previstos no artigo 108 da Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores, á comunidade autónoma na que radiquen os bens inmobles integrantes do activo da entidade da que se transmiten os valores.

2.ª Cando comprenda a constitución de hipoteca mobiliaria ou peñor sen desprazamento ou se refira a buques ou aeronaves, á comunidade autónoma na circunscrición da cal radique o Rexistro Mercantil ou de hipoteca mobiliaria e peñor sen desprazamento en que tales actos teñan que ser inscritos.

3.ª Cando comprenda transmisión de bens mobles, semoventes ou créditos, así como a constitución e cesión de dereitos reais sobre eles, á comunidade autónoma onde o adquirente teña a súa residencia habitual, se é persoa física, ou o seu domicilio fiscal, se é persoa xurídica.

4.ª Cando o acto ou documento se refira a transmisión de valores, á comunidade autónoma onde se formalice a operación.

5.ª Cando se refira exclusivamente á constitución de préstamos simples, fianzas, arrendamentos non inmobiliarios e pensións, á comunidade autónoma na que

o suxeito pasivo teña a súa residencia habitual ou domicilio fiscal, segundo se trate de persoas físicas ou xurídicas.

6.ª Cando se trate de documentos relativos a concesións administrativas de bens, execucións de obras ou explotacións de servicios, á comunidade autónoma do territorio onde radiquen, se executen ou se presten estes. Estas mesmas regras serán aplicables cando se trate de actos e negocios administrativos que tributen por equiparación ás concesións administrativas.

Cando as concesións de explotación de bens superen o ámbito territorial dunha comunidade autónoma, o rendemento corresponderalles a todas aquelas ó ámbito das cales se estenda a concesión, calculándose o correspondente a cada unha en proporción á extensión que ocupe en cada unha das comunidades implicadas.

Cando as concesións de execución de obras superen o ámbito territorial dunha comunidade autónoma, o rendemento corresponderalles a todas aquelas ó ámbito das cales se estenda a concesión, calculándose o correspondente a cada unha en proporción ó importe estimado das obras que se vaian realizar en cada unha das comunidades implicadas.

Cando as concesións de explotación de servicios superen o ámbito territorial dunha comunidade autónoma, o rendemento corresponderalles a todas aquelas ó ámbito das cales se estenda a concesión, calculándose o correspondente a cada unha en función da media aritmética das porcentaxes que representen a súa poboación e a súa superficie sobre o total das comunidades implicadas.

Cando se trate de concesións mixtas que superen o ámbito territorial dunha comunidade autónoma, o rendemento corresponderalles a todas aquelas ó ámbito das cales se estenda a concesión, calculándose o correspondente a cada unha mediante a aplicación dos criterios recollidos nos tres parágrafos anteriores á parte correspondente da concesión.

7.ª Nas anotacións preventivas cando o órgano rexistral ante o que se produzan teña a súa sede no territorio de devandita comunidade autónoma.

8.ª Nas letras de cambio e documentos que as suplan ou realicen función de xiro, así como nas obrigas de pagamento, bonos, obrigacións e títulos análogos a que se refire o artigo 33 do Real decreto legislativo 1/1993, do 24 de setembro, cando o seu libramento ou emisión teña lugar no territorio da comunidade autónoma; se o libramento ou emisión tivese lugar no estranxeiro, cando o primeiro posuidor ou titular teña a súa residencia habitual ou domicilio fiscal no territorio da comunidade autónoma.

Artigo 26. *Alcance da cesión e puntos de conexión nos tributos sobre o xogo.*

1. Cédeselle á comunidade autónoma o rendemento dos tributos sobre o xogo producido no seu territorio.

2. Considérase producido no territorio de cada comunidade autónoma o rendemento da taxa estatal sobre os xogos de sorte, envite ou azar cando o feito imponible se realice no devandito territorio.

3. Na taxa estatal sobre rifas, tómbolas, apostas e combinacións aleatorias, enténdese producido o rendemento no territorio de cada comunidade autónoma cando a Administración de devandita comunidade autorice a celebración ou fose a competente para autorizala nos supostos en que se organicen ou celebren sen solicitude da devandita autorización.

Artigo 27. *Alcance da cesión e punto de conexión no imposto sobre o valor engadido.*

1. Cédeselle á comunidade autónoma o 35 por 100 do rendemento do imposto sobre o valor engadido producido no seu territorio.

2. Considerarase producido no territorio dunha comunidade autónoma o rendemento cedido do imposto sobre o valor engadido que corresponda ó consumo no territorio de devandita comunidade autónoma, segundo o índice de consumo territorial certificado polo Instituto Nacional de Estatística e elaborado para efectos da asignación do imposto sobre o valor engadido por comunidades autónomas.

Artigo 28. Alcance da cesión e punto de conexión no imposto sobre a cervexa.

1. Cédeselle á comunidade autónoma o 40 por 100 do rendemento do imposto sobre a cervexa producido no seu territorio.

2. Considerarase producido no territorio dunha comunidade autónoma o rendemento cedido do imposto sobre a cervexa que corresponda ó consumo no territorio de devandita comunidade autónoma, segundo o índice de consumo territorial certificado polo Instituto Nacional de Estatística e elaborado para efectos da asignación do imposto sobre a cervexa por comunidades autónomas.

Artigo 29. Alcance da cesión e punto de conexión no imposto sobre o viño e bebidas fermentadas.

1. Cédeselle á comunidade autónoma o 40 por 100 do rendemento do imposto sobre o viño e bebidas fermentadas producido no seu territorio.

2. Considerarase producido no territorio dunha comunidade autónoma o rendemento cedido do imposto sobre o viño e bebidas fermentadas que corresponda ó consumo no territorio de devandita comunidade autónoma, segundo o índice de consumo territorial certificado polo Instituto Nacional de Estatística e elaborado para efectos da asignación do imposto sobre o viño e bebidas fermentadas por comunidades autónomas.

Artigo 30. Alcance da cesión e punto de conexión no imposto sobre produtos intermedios.

1. Cédeselle á comunidade autónoma o 40 por 100 do rendemento do imposto sobre produtos intermedios producido no seu territorio.

2. Considerarase producido no territorio dunha comunidade autónoma o rendemento cedido do imposto sobre produtos intermedios que corresponda ó consumo no territorio de devandita comunidade autónoma, segundo o índice de consumo territorial certificado polo Instituto Nacional de Estatística e elaborado para efectos da asignación do imposto sobre produtos intermedios por comunidades autónomas.

Artigo 31. Alcance da cesión e punto de conexión no imposto sobre o alcohol e bebidas derivadas.

1. Cédeselle á comunidade autónoma o 40 por 100 do rendemento do imposto sobre o alcohol e bebidas derivadas producido no seu territorio.

2. Considerarase producido no territorio dunha comunidade autónoma o rendemento cedido do imposto sobre o alcohol e bebidas derivadas que corresponda ó consumo no territorio de devandita comunidade autónoma, segundo o índice de consumo territorial certificado polo Instituto Nacional de Estatística e elaborado para efectos da asignación do imposto sobre o alcohol e bebidas derivadas por comunidades autónomas.

Artigo 32. Alcance da cesión e punto de conexión no imposto sobre hidrocarburos.

1. Cédeselle á comunidade autónoma o 40 por 100 do rendemento do imposto sobre hidrocarburos producido no seu territorio.

2. Considerarase producido no territorio dunha comunidade autónoma o rendemento cedido do imposto sobre hidrocarburos que corresponda ó índice das entregas de gasolinas, gasóleos e fuelóleos no territorio da devandita comunidade autónoma, segundo datos do Ministerio de Economía, ponderadas polos correspondentes tipos impositivos.

Artigo 33. Alcance da cesión e punto de conexión no imposto sobre os elaborados do tabaco.

1. Cédeselle á comunidade autónoma o 40 por 100 do rendemento do imposto sobre os elaborados do tabaco producido no seu territorio.

2. Considerarase producido no territorio dunha comunidade autónoma o rendemento cedido do imposto sobre os elaborados do tabaco que corresponda ó índice de vendas a expendedorías de tabaco no territorio de devandita comunidade autónoma, segundo datos do Comisionado para o Mercado de Tabacos, ponderadas polos correspondentes tipos impositivos.

Artigo 34. Alcance da cesión e punto de conexión no imposto sobre a electricidade.

1. Cédeselle á comunidade autónoma o rendemento do imposto especial sobre a electricidade producido no seu territorio.

2. Considerarase producido no territorio dunha comunidade autónoma o rendemento do imposto que corresponda ó índice de consumo neto de enerxía eléctrica no territorio da devandita comunidade autónoma, elaborado a partir de datos do Ministerio de Ciencia e Tecnoloxía.

Artigo 35. Alcance da cesión e punto de conexión no imposto especial sobre determinados medios de transporte.

1. Cédeselle á comunidade autónoma o rendemento do imposto especial sobre determinados medios de transporte producido no seu territorio.

2. Considerarase producido no territorio dunha comunidade autónoma o rendemento do imposto especial sobre determinados medios de transporte cando a primeira matriculación definitiva en España teña lugar no seu territorio.

A referida primeira matriculación definitiva efectuarase de acordo coa normativa vixente sobre a materia. As persoas físicas efectuarán a primeira matriculación definitiva do medio de transporte na provincia na que teñan o seu domicilio fiscal.

3. As devolucións a que se refire o artigo 66 punto 3 da Lei 38/1992, de impostos especiais, que correspondan a vehículos a matriculación definitiva dos cales determinase o pagamento do imposto especial sobre determinados medios de transporte, serán presentadas e, se é o caso, acordadas e efectuadas polos órganos competentes da comunidade autónoma no territorio da cal se efectúese o pagamento. Cando non sexa posible determina-la Administración tributaria á que se ingresaron as devanditas cotas, a devolución será efectuada pola Administración tributaria da comunidade autónoma no territorio da cal se xere o dereito á devolución.

Artigo 36. Alcance da cesión e puntos de conexión no imposto sobre as vendas retalistas de determinados hidrocarburos.

1. Cédeselle á comunidade autónoma o rendemento do imposto sobre as vendas retalistas de determinados hidrocarburos producido no seu territorio.

2. Considérase producido no territorio dunha comunidade autónoma o rendemento do imposto sobre as vendas retalistas de determinados hidrocarburos que corresponda:

a) Ás vendas retalistas efectuadas nos establecementos de venda ó público polo miúdo situados na devandita comunidade autónoma, con excepción das subministracións que se efectúen a consumidores finais que dispoñan das instalacións necesarias para recibilos e consumilos noutra comunidade autónoma, nos que o rendemento se considerará producido nesta última.

b) Ás importacións e adquisicións intracomunitarias dos produtos comprendidos no ámbito obxectivo do imposto cando se destinen directamente ó consumo do importador ou do adquirente nun establecemento de consumo propio situado na devandita comunidade autónoma.

SECCIÓN 4.ª COMPETENCIAS NORMATIVAS

Artigo 37. *Titularidade de competencias.*

1. A titularidade das competencias normativas, de xestión, liquidación, recadación e inspección dos tributos dos que se lles cede o rendemento ás comunidades autónomas, así como a revisión dos actos dictados en vía de xestión dos devanditos tributos, correspóndelle ó Estado.

2. A Inspección Xeral do Ministerio de Facenda realizará anualmente unha inspección dos servizos e renderá informe sobre o modo e a eficacia no desenvolvemento das diversas competencias asumidas pola comunidade autónoma de que se trate respecto ós tributos dos que se cede o rendemento. Este informe unirase á documentación dos orzamentos xerais do Estado.

Artigo 38. *Alcance das competencias normativas no imposto sobre a renda das persoas físicas.*

1. No imposto sobre a renda das persoas físicas, as comunidades autónomas poderán asumir competencias normativas sobre:

a) A escala autonómica aplicable á base liquidable xeral.

A estrutura desta escala deberá ser progresiva con idéntico número de tramos cá do Estado.

Se unha comunidade autónoma non aprobouse para un período impositivo a escala autonómica, aplicarase a escala complementaria prevista no artigo 61 da Lei 40/1998, do 9 de decembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas.

b) Deducións por circunstancias persoais e familiares, por investimentos non empresariais e por aplicación de renda, sempre que non supoñan, directa ou indirectamente, unha minoración do gravame efectivo dalgunha ou algunhas categorías de renda. En relación a estas deducións, as competencias normativas das comunidades autónomas abarcarán tamén a determinación:

Da xustificación esixible para poder practicalas.

Dos límites de dedución.

Do seu sometemento ou non ó requisito de comprobación da situación patrimonial.

Das regras especiais que, se é o caso, deban terse en conta nos supostos de tributación conxunta, período impositivo inferior ó ano natural e determinación da situación familiar. Se a comunidade autónoma non regulase algunha destas materias aplicarase as normas previstas para estes efectos na Lei 40/1998, do 9 de decembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas.

c) Aumentos ou diminucións nas porcentaxes de dedución por investimento en vivenda habitual, a que se refire o punto 2 do artigo 64 bis da Lei 40/1998, do 9 de decembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas, co límite máximo de ata un 50 por 100.

2. As comunidades autónomas non poderán regular:

a) Os tipos de gravame autonómicos da base liquidable especial e os aplicables a determinadas categorías de renda, que serán os que para estes efectos determine a Lei 40/1998, do 9 de decembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas.

b) As deducións da cota establecidas e reguladas pola normativa do Estado.

c) Os límites previstos no artigo 56 da Lei 40/1998, do 9 de decembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas.

d) Os pagamentos á conta do imposto.

e) En xeral, tódalas materias non recollidas no punto 1 anterior.

3. A liquidación do imposto sobre a renda das persoas físicas axustarase ó disposto pola Lei 40/1998, do 9 de decembro, reguladora do tributo.

4. A parte autonómica da cota líquida non poderá ser negativa.

5. O Estado e as comunidades autónomas procurarán que a aplicación deste sistema teña o menor impacto posible nas obrigas formais coas que deban cumprilos suxeitos pasivos.

Para estes efectos, os modelos de declaración polo imposto sobre a renda das persoas físicas serán únicos, se ben neles deberán figurar debidamente diferenciados os aspectos autonómicos.

Artigo 39. *Alcance das competencias normativas no imposto sobre o patrimonio.*

1. No imposto sobre o patrimonio, as comunidades autónomas poderán asumir competencias normativas sobre:

a) Mínimo exento.

b) Tipo de gravame.

c) Deducións e bonificacións da cota.

As deducións e bonificacións aprobadas polas comunidades autónomas resultarán, en todo caso, compatibles coas deducións e bonificacións establecidas na normativa estatal reguladora do imposto e non poderán supoñer unha modificación delas. Estas deducións e bonificacións autonómicas aplicarase con posterioridade ás reguladas pola normativa do Estado.

Artigo 40. *Alcance das competencias normativas no imposto sobre sucesións e doazóns.*

1. No imposto sobre sucesións e doazóns, as comunidades autónomas poderán asumir competencias normativas sobre:

a) Reducións da base imponible.

As comunidades autónomas poderán crear, tanto para as transmisións «inter vivos», como para as «mortis causa», as reducións que consideren convenientes, sempre que respondan a circunstancias de carácter económico ou social propias da comunidade autónoma de que se trate.

Así mesmo, as comunidades autónomas poderán regular as establecidas pola normativa do Estado, manténdolas en condicións análogas ás establecidas por este ou mellorándolas mediante o aumento do importe ou da porcentaxe de redución, a ampliación das persoas

que poidan acollerse a ela ou a diminución dos requisitos para poder aplicala.

Cando as comunidades autónomas creen as súas propias reducións, estas aplicaranse con posterioridade ás establecidas pola normativa do Estado. Se a actividade da comunidade autónoma consistise en mellorar unha redución estatal, a redución mellorada substituirá, nesa comunidade autónoma, a redución estatal. Para estes efectos, as comunidades autónomas, ó mesmo tempo de regula-las reducións aplicables deberán especificar se a redución é propia ou consiste nunha mellora da do Estado.

- b) Tarifa do imposto.
- c) Contías e coeficientes do patrimonio preexistente.
- d) Deducións e bonificacións da cota.

As deducións e bonificacións aprobadas polas comunidades autónomas resultarán, en todo caso, compatibles coas deducións e bonificacións establecidas na normativa estatal reguladora do imposto e non poderán supoñer unha modificación delas. Estas deducións e bonificacións autonómicas aplicaranse con posterioridade ás reguladas pola normativa do Estado.

2. As comunidades autónomas tamén poderán regula-los aspectos de xestión e liquidación. Nembargantes, o Estado reterá a competencia para establece-lo réxime de autoliquidación do imposto con carácter obrigatorio nas diferentes comunidades autónomas, implantando este conforme cada administración autonómica vaia establecendo un servizo de asistencia ó contribuínte para efectua-la autoliquidación do imposto.

Artigo 41. Alcance das competencias normativas no imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados.

1. No imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados, as comunidades autónomas poderán asumir competencias normativas sobre:

- a) Tipos de gravame:

En relación coa modalidade «transmisións patrimoniais onerosas», as comunidades autónomas poderán regula-lo tipo de gravame en:

- Concesións administrativas.
- Transmisión de bens mobles e inmobles.

Constitución e cesión de dereitos reais que recaian sobre mobles e inmobles, agás os dereitos reais de garantía.

Arrendamento de bens mobles e inmobles. Os modelos de contrato para o arrendamento de inmobles poderán ser elaborados pola propia comunidade autónoma.

En relación coa modalidade «Actos xurídicos documentados», as comunidades autónomas poderán regula-lo tipo de gravame dos documentos notariais.

- b) Deducións e bonificacións da cota.

As deducións e bonificacións aprobadas polas comunidades autónomas só poderán afectar ós actos e documentos sobre os que as comunidades autónomas poden exercer capacidade normativa en materia de tipos de gravame consonte o disposto na letra anterior.

En todo caso, resultarán compatibles coas deducións e bonificacións establecidas na normativa estatal reguladora do imposto sen que poidan supoñer unha modificación delas. Estas deducións e bonificacións autonómicas aplicaranse con posterioridade ás reguladas pola normativa do Estado.

2. As comunidades autónomas tamén poderán regula-los aspectos de xestión e liquidación.

Artigo 42. Alcance das competencias normativas nos tributos sobre o xogo.

1. Nos tributos sobre o xogo as comunidades autónomas poderán asumir competencias normativas sobre:

- a) Exencións.
- b) Base imponible.
- c) Tipos de gravame e cotas fixas.
- d) Bonificacións.
- e) Devengo.

2. As comunidades autónomas tamén poderán regula-los aspectos de xestión, liquidación, recadación e inspección.

Artigo 43. Alcance das competencias normativas no imposto especial sobre determinados medios de transporte.

1. No imposto especial sobre determinados medios de transporte, as comunidades autónomas poderán asumir competencias normativas sobre o tipo de gravame dentro da seguinte banda:

- a) Comunidades autónomas peninsulares e Comunidade Autónoma de Illes Balears:

Vehículos automóviles de turismo de cilindrada inferior a 1.600 centímetros cúbicos se están equipados con motor de gasolina ou de cilindrada inferior a 2.000 centímetros cúbicos se están equipados con motor diesel: entre o 7,00 e o 7,70 por 100.

Resto de medios de transporte: entre o 12,00 e o 13,20 por 100.

- b) Canarias:

Vehículos automóviles de turismo de cilindrada inferior a 1.600 centímetros cúbicos se están equipados con motor de gasolina ou de cilindrada inferior a 2.000 centímetros cúbicos se están equipados con motor diesel: entre o 6,00 e o 6,60 por 100.

Resto de medios de transporte: entre o 11,00 e o 12,10 por 100.

2. Cando o medio de transporte do que a primeira matriculación definitiva tivese lugar en Ceuta e Melilla sexa obxecto de importación definitiva na Península e illas Balears dentro do segundo ano seguinte á primeira matriculación definitiva, as comunidades autónomas poderán asumir competencias normativas sobre o tipo de gravame dentro da seguinte banda:

Vehículos automóviles de turismo de cilindrada inferior a 1.600 centímetros cúbicos se están equipados con motor de gasolina ou de cilindrada inferior a 2.000 centímetros cúbicos se están equipados con motor diesel: entre o 5,00 e o 5,50 por 100.

Resto de medios de transporte: entre o 8,00 e o 8,80 por 100.

Cando a importación definitiva teña lugar en Canarias dentro do segundo ano seguinte á primeira matriculación definitiva, a Comunidade Autónoma de Canarias poderá asumir competencias normativas sobre o tipo de gravame dentro da seguinte banda:

Vehículos automóviles de turismo de cilindrada inferior a 1.600 centímetros cúbicos se están equipados con motor de gasolina ou de cilindrada inferior a 2.000 centímetros cúbicos se están equipados con motor diesel: entre o 4,00 e o 4,40 por 100.

Resto de medios de transporte: entre o 7,50 e o 8,25 por 100.

Cando a importación definitiva teña lugar na península e nas illas Balears ou en Canarias dentro do terceiro

e cuarto ano seguintes á primeira matriculación definitiva, as comunidades autónomas poderán asumir competencias normativas sobre o tipo de gravame dentro da seguinte banda:

Vehículos automóviles de turismo de cilindrada inferior a 1.600 centímetros cúbicos se están equipados con motor de gasolina ou de cilindrada inferior a 2.000 centímetros cúbicos se están equipados con motor diesel: entre o 3,00 e o 3,30 por 100.

Resto de medios de transporte: entre o 5,00 e o 5,50 por 100.

Artigo 44. *Alcance das competencias normativas no imposto sobre as vendas retalistas de determinados hidrocarburos.*

1. No imposto sobre as vendas retalistas de determinados hidrocarburos, as comunidades autónomas poderán asumir competencias normativas sobre o tipo de gravame autonómico dentro da seguinte banda:

- a) Gasolinas: desde 0 ata 10 euros por 1.000 litros.
- b) Gasóleo de uso xeral: desde 0 ata 10 euros por 1.000 litros.
- c) Gasóleo de usos especiais e de calefacción: desde 0 ata 2,50 euros por 1.000 litros.
- d) Fuelóleo: desde 0 ata 0,40 euros por tonelada.
- e) Queroseno de uso xeral: desde 0 ata 10 euros por 1.000 litros.
- f) Queroseno de calefacción: desde 0 ata 2,5 euros por 1.000 litros.

2. A competencia normativa poderá exercerse ben en tódolos produtos gravados, ben só nalgún deles.

3. As comunidades autónomas tamén poderán regular os aspectos de xestión, liquidación, recadación e inspección.

4. O tipo de gravame autonómico será o que corresponda en función do punto de conexión establecido no artigo 36.

Artigo 45. *Suposto de non uso das competencias normativas.*

Se unha comunidade autónoma non fixese uso das competencias normativas que lle confiren os artigos 37 a 42, aplicarase, no seu defecto, a normativa do Estado.

SECCIÓN 5.ª OUTRAS MATERIAS

Artigo 46. *Delegación de competencias.*

1. A comunidade autónoma farase cargo, por delegación do Estado e nos termos previstos nesta sección, da xestión, liquidación, recadación e inspección, así como da revisión dos actos dictados en vía de xestión dos seguintes tributos:

- a) Imposto sobre o patrimonio.
- b) Imposto sobre sucesións e doazóns.
- c) Imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados.
- d) Tributos sobre o xogo.
- e) Imposto especial sobre determinados medios de transporte.
- f) O imposto sobre as vendas retalistas de determinados hidrocarburos.

2. A xestión, liquidación, recadación e inspección, así como a revisión dos actos dictados en vía de xestión levaranas a cabo, en todo caso, os órganos estatais que

teñan atribuídas as funcións respectivas nos seguintes tributos:

- a) Imposto sobre a renda das persoas físicas, incluída a parte cedida ás comunidades autónomas.
- b) Imposto sobre o valor engadido.
- c) Imposto sobre a cervexa.
- d) Imposto sobre o viño e bebidas fermentadas.
- e) Imposto sobre produtos intermedios.
- f) Imposto sobre o alcohol e bebidas derivadas.
- g) Imposto sobre hidrocarburos.
- h) Imposto sobre os elaborados do tabaco.
- i) Imposto sobre a electricidade.

3. As declaracións relativas ó imposto sobre o patrimonio presentaranse conxuntamente coas do imposto sobre a renda das persoas físicas. A Administración do Estado e as comunidades autónomas acordarán o que proceda para a máis eficaz tramitación dos expedientes no ámbito das súas respectivas competencias.

Sen prexuízo do que dispón o punto 1 anterior, os servizos de inspección de tributos do Estado poderán incoar-las oportunas actas de investigación e comprobación polo imposto sobre o patrimonio con ocasión das actuacións inspectoras que leven a cabo en relación co imposto sobre a renda das persoas físicas.

A instrución e resolución dos expedientes administrativos, consecuencia das actas anteriores, corresponderán ás oficinas competentes da comunidade autónoma.

En relación co imposto sobre o patrimonio, a Administración tributaria do Estado e a da comunidade autónoma colaborarán facilitándose medios persoais, coaduvando na inspección e intercambiando toda a información que se derive das declaracións, censo e actuacións efectuadas pola Inspección.

Artigo 47. *Alcance da delegación de competencias en relación coa xestión e liquidación.*

1. Na xestión e liquidación dos impostos sobre o patrimonio, sobre sucesións e doazóns, sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados, dos tributos sobre o xogo, do imposto especial sobre determinados medios de transporte e do imposto sobre as vendas retalistas de determinados hidrocarburos corresponderalles ás comunidades autónomas:

a) A incoación dos expedientes de comprobación de valores, utilizando os mesmos criterios có Estado.

No caso de concesións administrativas que superen o ámbito territorial dunha comunidade autónoma, a comprobación de valores corresponderalle á comunidade autónoma no territorio da cal se encontre o domicilio fiscal da entidade concesionaria.

b) A realización dos actos de trámite e de liquidación.

c) A cualificación das infraccións e a imposición de sancións tributarias.

d) A publicidade e información ó público de obrigas tributarias e a súa forma de cumprimento.

e) A aprobación de modelos de declaración, agás no imposto sobre o patrimonio, no que lles corresponderá ás comunidades autónomas a adaptación dos modelos de declaración aprobado polo Ministerio de Facenda, nas materias propias da súa competencia normativa.

f) En xeral, as demais competencias necesarias para a xestión dos tributos.

2. Non son obxecto de delegación as seguintes competencias:

a) A contestación das consultas reguladas no artigo 107 da Lei xeral tributaria, agás no que se refira á aplicación das disposicións dictadas pola comunidade autónoma no exercicio das súas competencias.

b) A confección dos efectos estancados que se utilicen para a xestión dos tributos cedidos.

c) Os acordos de concesión de exencións subxectivas no imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados.

d) As que a continuación se citan, en relación co imposto especial sobre determinados medios de transporte:

a') A homologación por parte da Administración tributaria dos vehículos automóbiles, nos supostos recollidos no artigo 65, punto 1, letra a), número 3.º da Lei 38/1992, do 28 de decembro, de impostos especiais.

b') A aplicación do suposto de non suxeición regulado no número 7.º do precepto citado na letra a') anterior, cando se trate de vehículos destinados a ser utilizados polas Forzas Armadas, polos Corpos e Forzas de Seguridade do Estado e polo xustificante aduaneiro.

c') A aplicación das exencións a que se refiren as letras e) e h) do punto 1 do artigo 66 da Lei 38/1992, do 28 de decembro, de impostos especiais, sempre que, no caso desta última letra, se trate de aeronaves matriculadas polo Estado ou por empresas ou organismos públicos ou estatais.

e) Os acordos de concesión das exencións previstas nos parágrafos a), b), e c) do punto 1 da disposición seis do imposto sobre as vendas retalistas de determinados hidrocarburos.

3. Os documentos e autoliquidacións dos impostos sobre sucesións e doazóns, sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados, sobre determinados medios de transporte e sobre as vendas retalistas de determinados hidrocarburos presentaranse ante a oficina competente da comunidade autónoma á que corresponda o rendemento de acordo cos puntos de conexión aplicables. Cando o rendemento correspondente ós actos ou contratos contidos no mesmo documento se considere producido en distintas comunidades autónomas, procederá a súa presentación na oficina competente de cada unha delas, se ben a autoliquidación que, se é o caso, se formule só se referirá ó rendemento producido no seu respectivo territorio.

4. As competencias en materia de xestión e liquidación previstas neste artigo poderanse realizar mediante dilixencias de colaboración entre as distintas administracións tributarias competentes.

Artigo 48. *Alcance da delegación de competencias en relación coa recadación dos tributos cedidos.*

1. Corresponderalles ás comunidades autónomas a recadación:

a) En pagamento voluntario e en período executivo, dos impostos sobre sucesións e doazóns, transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados, determinados medios de transporte, vendas retalistas de determinados hidrocarburos e dos tributos sobre o xogo.

b) En pagamento voluntario, as liquidacións do imposto sobre o patrimonio practicadas pola comunidade autónoma; e en período executivo, tódolos débitos por este imposto.

2. Nembargantes, a anterior delegación non se estenderá ó imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados cando este se recade mediante efectos timbrados, sen prexuízo da atribución a cada comunidade autónoma do rendemento que lle corresponda.

3. No que se refire ó aprazamento e fraccionamento de pagamento dos tributos cedidos a que se refire este artigo, corresponderalle a cada comunidade autónoma a competencia para resolver de acordo coa normativa

do Estado, mesmo no caso de autoliquidacións que deban presentarse ante a Administración tributaria do Estado.

Artigo 49. *Da xestión recadatoria das comunidades autónomas.*

1. As comunidades autónomas poderán organizar libremente os seus servicios para a recadación dos tributos cedidos a que se refire o artigo anterior.

2. A xestión recadatoria que realicen os servicios a que se refire o punto anterior axustarase ó disposto na normativa do Estado, asumindo os órganos correspondentes das comunidades autónomas as potestades atribuídas na citada normativa do Estado.

3. A recadación das débedas tributarias correspondentes ós tributos cedidos a que se refire o artigo anterior poderá ser realizada directamente polas comunidades autónomas ou ben mediante concerto con calquera outra administración pública.

Da mesma maneira, calquera outra administración pública poderá concertar coa comunidade autónoma competente por razón do territorio, a recadación do rendemento dos seus tributos no devandito territorio, a través dos servicios que estableza ó abeiro do punto 1 deste artigo.

Artigo 50. *Alcance da delegación de competencias en relación coa inspección.*

1. Respecto dos impostos sobre o patrimonio, sobre sucesións e doazóns, sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados, tributos sobre o xogo, imposto especial sobre determinados medios de transporte e imposto sobre as vendas retalistas de determinados hidrocarburos correspóndenlles ás comunidades autónomas as funcións previstas no artigo 140 da Lei xeral tributaria, aplicando as normas legais e regulamentarias que regulen as actuacións inspectoras do Estado en materia tributaria e seguindo os plans de actuación inspectora, que terán que ser elaborados conxuntamente por ámbalas administracións, e da execución dos cales darán conta anualmente as comunidades autónomas ó Ministerio de Facenda e ó Congreso e ó Senado.

2. Cando a Inspección dos Tributos do Estado ou das comunidades autónomas coñecesen con ocasión das súas actuacións comprobadoras e investigadoras feitos con transcendencia tributaria para outras administracións, comunicaránllo a estas na forma que regulamentariamente se determine.

3. As actuacións comprobadoras e investigadoras en materia tributaria das comunidades autónomas, fóra do seu territorio, serán realizadas pola Inspección dos Tributos do Estado ou a das comunidades autónomas competentes por razón do territorio, por requirimento das comunidades autónomas, de conformidade cos plans de colaboración que para o efecto se establezan.

No caso de concesións administrativas que superen o ámbito territorial dunha comunidade autónoma, a inspección do imposto corresponderalle á comunidade autónoma no territorio da cal se encontre o domicilio fiscal da entidade concesionaria.

Artigo 51. *Alcance da delegación de competencias en relación coa revisión en vía administrativa.*

1. En relación coa revisión dos actos en vía administrativa, relativos ós impostos sobre o patrimonio, sobre sucesións e doazóns, sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados, tributos sobre o xogo, imposto especial sobre determinados medios de transporte e imposto sobre as vendas retalistas de deter-

minados hidrocarburos, as comunidades autónomas serán competentes para:

- a) Resolve-los recursos de reposición.
- b) Declara-la nulidade de pleno dereito, logo de dictame do Consello de Estado ou órgano consultivo equivalente da comunidade autónoma.
- c) Resolve-los expedientes de fraude de lei.
- d) Declara-la lesividade dos seus propios actos declarativos de dereitos e impugnalos en vía contencioso-administrativa, segundo prevén o artigo 159 da Lei xeral tributaria.

2. As comunidades autónomas gozarán de lexitimación para recorrer:

- a) Ante os tribunais económico-administrativos, contra os actos de xestión tributaria propios.
- b) En alzada ordinaria, contra as resolucións dos tribunais económico-administrativos rexionais.
- c) Ante os tribunais contencioso-administrativos, contra as resolucións dos tribunais económico-administrativos.

3. Non son obxecto de delegación as seguintes competencias:

- a) A revisión dos actos de xestión tributaria ós que se refire o artigo 154 da Lei xeral tributaria, agás que a infracción manifesta de norma legal se refira a unha disposición emanada da comunidade autónoma.
- b) O coñecemento das reclamacións económico-administrativas interpostas contra os actos de xestión tributaria emanados das comunidades autónomas, tanto se nelas se suscitan cuestións de feito coma de dereito, sen prexuízo da participación delas nos tribunais económico-administrativos rexionais.

Artigo 52. *Intervención, contabilidade e fiscalización.*

1. Tódolos actos, documentos e expedientes relativos ós impostos sobre sucesións e doazóns, sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados, os tributos sobre o xogo, imposto especial sobre determinados medios de transporte e imposto sobre as vendas retalistas de determinados hidrocarburos dos que se deriven dereitos e obrigas de contido económico, serán intervidos e contabilizados polas comunidades autónomas consonte os principios xerais da Lei xeral orzamentaria.

2. Dos resultados obtidos na xestión, liquidación e recadación de tales tributos renderase anualmente á Intervención xeral da Administración do Estado unha «Conta de xestión de tributos cedidos», adaptada ás disposicións que sobre a liquidación dos orzamentos conteñen a Lei xeral orzamentaria e, se é o caso, as modificacións que poidan introducirse nela.

A estrutura desta conta será determinada polo Ministerio de Facenda, por proposta da Intervención Xeral da Administración do Estado, e deberá conter, respecto a cada un dos conceptos tributarios cedidos, o importe das liquidacións contraídas, a recadación obtida, o pendente de cobramento ó finalizar cada período e o importe dos beneficios fiscais que lles afecten.

A Intervención xeral da Administración do Estado unirá a citada «Conta de xestión de tributos cedidos» á Conta xeral do Estado de cada exercicio, sen prexuízo das actuacións de control financeiro que se estime oportuno levar a cabo.

Artigo 53. *Colaboración entre administracións.*

1. As administracións do Estado e da comunidade autónoma de que se trate, entre si e coas demais comu-

nidades autónomas, colaborarán en tódalas ordes de xestión, liquidación, recadación e inspección dos tributos, así como na revisión de actos dictados en vía de xestión tributaria.

2. En particular, as devanditas administracións:

a) Facilitaranse toda a información que mutuamente se soliciten, establecéndose os procedementos de intercomunicación técnica precisos.

b) Os servizos de inspección prepararán plans de inspección coordinados en relación cos tributos cedidos, sobre obxectivos e sectores determinados, así como sobre contribuíntes que cambiasen a súa residencia ou o seu domicilio fiscal.

c) Arbitrarán modalidades específicas de cooperación e asistencia co fin de garanti-lo control e a correcta aplicación das exencións, devolucións e reducións do imposto especial sobre determinados medios de transporte e do imposto sobre as vendas retalistas de determinados hidrocarburos.

3. As autoridades, funcionarios, oficinas ou dependencias da Administración do Estado ou das comunidades autónomas non admitirán ningún tipo de documento que lles sexa presentado con fin distinto da súa liquidación e que conteña feitos impositivos suxeitos a tributos que outra Administración deba esixir, sen que se acredite o pagamento da débeda tributaria liquidada, conste declarada a exención pola oficina competente, ou cando menos, a presentación nela do referido documento. Das incidencias que se produzan daráselle conta inmediata á Administración interesada.

4. A Axencia Estatal de Administración Tributaria poderá convir coas comunidades autónomas a achega por estas de medios financeiros e materiais para a mellora da xestión do imposto sobre a renda das persoas físicas, do imposto sobre o patrimonio, do imposto sobre o valor engadido, dos impostos especiais de fabricación e o imposto especial sobre determinados medios de transporte.

5. O Estado arbitrará os mecanismos que permitan a colaboración das comunidades autónomas nos acordos internacionais que incidan na aplicación desta lei en canto afecten ás competencias tributarias delas.

Artigo 54. *Delictos contra a Facenda pública.*

1. Corresponderalle á autoridade competente da comunidade autónoma respectiva poñer en coñecemento do Ministerio Fiscal os feitos que estime constitutivos de delictos contra a Facenda pública consonte o Código penal respecto dos seguintes tributos:

- a) Imposto sobre o patrimonio.
- b) Imposto sobre sucesións e doazóns.
- c) Imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados.
- d) Tributos sobre o xogo.
- e) Imposto especial sobre determinados medios de transporte.
- f) Imposto sobre as vendas retalistas de determinados hidrocarburos.

2. A Administración do Estado e as das comunidades autónomas comunicaranse para os efectos oportunos os feitos con transcendencia para a súa tipificación como posible delicto contra a Facenda pública, e dos que teñan coñecemento como consecuencia do exercicio das súas respectivas competencias en materia tributaria.

Artigo 55. *Información sobre contas e operacións activas e pasivas.*

1. A investigación tributaria das contas e operacións activas e pasivas dos bancos, caixas de aforro, coope-

rativas de crédito e cantas persoas físicas ou xurídicas se dediquen ó tráfico bancario ou crediticio, realizaranse para a xestión dos impostos sobre o patrimonio, sobre sucesións e doazóns e sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados, tributos sobre o xogo, imposto especial sobre determinados medios de transporte e imposto sobre as vendas retalistas de determinados hidrocarburos, logo de autorización da autoridade competente da comunidade autónoma respectiva.

2. As actuacións pertinentes levaranse a cabo conforme as normas legais e regulamentarias vixentes no ámbito estatal e sen prexuízo do estricto cumprimento do deber de colaboración establecido no artigo 53 desta lei.

3. En relación coas actuacións que neste sentido teña que practica-la Inspección Tributaria das comunidades autónomas fóra do seu territorio, haberá que proceder de acordo co previsto no punto tres do artigo 50 anterior.

Artigo 56. *Participación das comunidades autónomas na Axencia Estatal de Administración Tributaria.*

As comunidades autónomas participarán na Axencia Estatal de Administración Tributaria na forma e termos que se establecen no título IV desta lei.

Artigo 57. *Servicios e anticipos de tesourería.*

1. O Banco de España realizará gratuitamente o servizo de tesourería das comunidades autónomas. Os demais servizos financeiros que o Banco de España lles poida prestar ás comunidades autónomas regularanse por convenios especiais celebrados para o efecto.

2. As comunidades autónomas poderán dispoñer de anticipos do Tesouro á conta dos recursos que teñan que percibir a través dos orzamentos xerais do Estado para a cobertura dos seus desfases transitorios de tesourería, como consecuencia das diferencias de vencemento dos pagamentos derivados da execución dos seus orzamentos.

Estes anticipos deberán quedar reembolsados dentro do exercicio económico correspondente.

TÍTULO III

Adaptación da normativa dos tributos cedidos

Artigo 58. *Modificación da Lei 40/1998, do 9 de decembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas.*

Modifícase a Lei 40/1998, do 9 de decembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas, na forma que a continuación se indica:

Un. Dáselle nova redacción ó artigo 50.

«Artigo 50. *Escala xeral do imposto.*

1. A base liquidable xeral será gravada ós tipos que se indican na seguinte escala:

Base liquidable Ata euros	Cota íntegra Euros	Resto base liquidable Ata euros	Tipo aplicable Porcentaxe
0,00	0,00	3.678,19	12,060
3.678,19	443,59	9.195,49	16,080
12.873,68	1.922,22	12.260,65	18,961
25.134,33	4.246,96	15.325,80	24,924
40.460,13	8.066,76	26.973,43	30,150
67.433,56	16.199,25	en diante	32,160

2. Entenderase por tipo medio de gravame o derivado de multiplicar por 100 o cociente resultante de dividi-la cota obtida pola aplicación da escala prevista no punto anterior pola base liquidable xeral. O tipo medio de gravame estatal exprésase con dous decimais.»

Dous. Dáse nova redacción ó artigo 53.

«Artigo 53. *Tipos de gravame especiais.*

1. A base liquidable especial gravarase ó tipo do 12,06 por 100.

2. A base liquidable especial dos contribuíntes a que se refire o artigo 9, puntos 2 e 3, desta lei, gravarase ó tipo do 18 por 100.»

Tres. Dáse nova redacción ó artigo 54.

«Artigo 54. *Cota líquida estatal.*

1. A cota líquida estatal do imposto será o resultado de diminuí-la cota íntegra estatal na suma:

a) Da deducción por investimento en vivenda habitual prevista no artigo 55.1 desta lei.

b) Do 67 por 100 do importe total das deduccións previstas nos puntos 2, 3, 4 e 5 do artigo 55 desta lei.

2. O resultado das operacións a que se refire o punto anterior non poderá ser negativo.»

Catro. Dáse nova redacción ó artigo 55.1.

«Artigo 55.1. *Deducción por investimento en vivenda habitual.*

1.º Os contribuíntes poderán aplicar unha deducción por investimento na súa vivenda habitual consonte os seguintes requisitos e circunstancias:

a) Con carácter xeral, poderán deducirse o 10,05 por 100 das cantidades satisfeitas no período de que se trate pola adquisición ou rehabilitación da vivenda que constituía ou vaia constituí-la residencia habitual do contribuínte. Para estes efectos, a rehabilitación deberá cumprilas condicións que se establezan regulamentariamente.

A base máxima desta deducción será de 9.015,18 euros anuais e estará constituída polas cantidades satisfeitas para a adquisición ou rehabilitación da vivenda, incluídos os gastos orixinados que corresen por conta do adquirente e, no caso de financiamento alleo, a amortización, os xuros e demais gastos derivados del.

Tamén poderán aplicar esta deducción polas cantidades que se depositen en entidades de crédito, en contas que cumpran os requisitos de formalización e disposición que se establezan regulamentariamente, e sempre que se destinen á primeira adquisición ou rehabilitación da vivenda habitual, co límite, conxuntamente co previsto no parágrafo anterior, de 9.015,18 euros anuais.

b) Cando na adquisición ou rehabilitación da vivenda habitual se utilice financiamento alleo, as porcentaxes de deducción aplicables á base de deducción a que se refire a letra a) anterior serán nas condicións e requisitos que se establezan regulamentariamente, os seguintes:

Durante os dous anos seguintes á adquisición ou rehabilitación, o 16,75 por 100 sobre os primeiros 4.507,59 euros e o 10,05 por 100 sobre o exceso ata 9.015,18 euros.

Con posterioridade as porcentaxes anteriores serán do 13,4 por 100 e do 10,05 por 100, respectivamente.

2.º Cando se adquira unha vivenda habitual téndose beneficiado da deducción por adquisición doutras vivendas habituais anteriores, non se poderá practicar deducción pola adquisición ou rehabilitación da nova en tanto as cantidades investidas nela non superen as investidas nas anteriores, na medida en que fosen obxecto de deducción.

Cando o alleamento dunha vivenda habitual xerese unha ganancia patrimonial exenta por reinvestimento, a base de deducción pola adquisición ou rehabilitación da nova minorarase no importe da ganancia patrimonial á que se aplique a exención por reinvestimento. Neste caso, non se poderá practicar deducción pola adquisición da nova mentres as cantidades investidas nela non superen tanto o prezo da anterior, na medida en que fose obxecto de deducción, como a ganancia patrimonial exenta por reinvestimento.

3.º Entenderase por vivenda habitual aquela na que o contribuínte resida durante un prazo continuado de tres anos. Nembargantes, entenderase que a vivenda tivo aquel carácter cando, malia non ter transcorrido o devandito prazo, se produza o falecemento do contribuínte ou concorran circunstancias que necesariamente esixan o cambio de vivenda, tales como separación matrimonial, traslado laboral, obtención de primeiro emprego ou de emprego máis vantaxoso ou outras análogas.

4.º Tamén poderán aplicarse a deducción por investimento en vivenda habitual os contribuíntes que efectúen obras e instalacións de adecuación nela, incluídos os elementos comúns do edificio e os que sirvan de paso necesario entre o predio e a vía pública, coas seguintes especialidades:

a) As obras e instalacións de adecuación deberán ser certificadas pola administración competente como necesarias para a accesibilidade e comunicación sensorial que facilite o desenvolvemento digno e adecuado das persoas con minusvalidez, nos termos que se establezan regulamentariamente.

b) Darán dereito a deducción as obras e instalacións de adecuación que deban efectuarse na vivenda habitual do contribuínte, por razón da minusvalidez do propio contribuínte, do seu cónxuxe, ascendentes ou descendentes que convivan con el.

c) A vivenda debe estar ocupada por calquera das persoas a que se refire a letra anterior a título de propietario, arrendatario, subarrendatario ou usufructuario.

d) A base máxima desta deducción, independentemente da fixada na letra a) do punto 1.º anterior, será de 12.020,24 euros anuais.

e) Cando no investimento para a adecuación da vivenda se utilice financiamento alleo, as porcentaxes de deducción aplicables serán, nas condicións e requisitos que se establezan regulamentariamente, os previstos na letra b) do punto 1.º anterior.

f) Entenderase como circunstancia que necesariamente esixe o cambio de vivenda cando a anterior resulte inadecuada en razón á minusvalidez.»

Cinco. Dáse nova redacción ó artigo 56.

«Artigo 56. *Límites de determinadas deduccions.*

1. A base das deduccions a que se refiren os puntos 3 e 5 do artigo 55 desta lei, non poderá exceder do 10 por 100 da base liquidable do contribuínte.

2. Os límites da deducción a que se refire o punto 2 do artigo 55 desta lei aplicaranse sobre a cota que resulte de minora-la suma das cotas

íntegras, estatal e autonómica ou complementaria no importe total das deduccions por investimento en vivenda habitual, previstas nos artigos 55.1 e 64 bis, dela, e por investimentos e gastos en bens de interese cultural.»

Seis. Dáse nova redacción ó artigo 61.

«Artigo 61. *Escala autonómica ou complementaria do imposto.*

1. A base liquidable xeral será gravada ós tipos da escala autonómica do imposto que, conforme o previsto na Lei 21/2001, do 27 de decembro, pola que se regulan as medidas fiscais e administrativas do novo sistema de financiamento das comunidades autónomas de réxime común e cidades con estatuto de autonomía, fosen aprobadas pola comunidade autónoma.

Se a comunidade autónoma non aprobase a escala a que se refire o parágrafo anterior será aplicable a seguinte escala complementaria:

Base liquidable — Ata euros	Cota íntegra — Euros	Resto base liquidable — Ata euros	Tipo aplicable — Porcentaxe
0,00	0,00	3.678,19	5,940
3.678,19	218,48	9.195,49	7,920
12.873,68	946,76	12.260,65	9,339
25.134,33	2.091,78	15.325,80	12,276
40.460,13	3.973,18	26.973,43	14,850
67.433,56	7.978,73	en diante	15,840

2. Entenderase por tipo medio de gravame autonómico ou complementario, o derivado de multiplicar por 100 o cociente resultante de dividir a cota obtida pola aplicación da escala prevista no punto anterior pola base liquidable xeral. O tipo medio de gravame autonómico exprésarase con dous decimais.»

Sete. Dáse nova redacción ó artigo 63.

«Artigo 63. *Tipo de gravame especial.*

A base liquidable especial gravarase co tipo do 5,94 por 100.»

Oito. Dáse nova redacción ó artigo 64.

«Artigo 64. *Cota líquida autonómica ou complementaria.*

1. A cota líquida autonómica ou complementaria será o resultado de diminuí-la cota íntegra autonómica ou complementaria na suma:

a) Do tramo autonómico da deducción por investimento en vivenda habitual prevista no artigo 64 bis desta lei, cos límites e requisitos de situación patrimonial establecidos no seu artigo 57.

b) Do 33 por 100 do importe total das deduccions previstas nos puntos 2, 3, 4 e 5 do artigo 55 desta lei, cos límites e requisitos de situación patrimonial previstos nos seus artigos 56 e 57.

c) Do importe das deduccions establecidas pola comunidade autónoma no exercicio das competencias previstas na Lei 21/2001, do 27 de decembro, pola que se regulan as medidas fiscais e administrativas do novo sistema de financiamento das comunidades autónomas de réxime común e cidades con estatuto de autonomía.

2. O resultado das operacións a que se refire o punto anterior non poderá ser negativo.»

Nove. Dáse nova redacción ó artigo 64 bis.

«Artigo 64 bis. *Tramo autonómico ou complementario da deducción por investimento en vivenda habitual.*

1. O tramo autonómico da deducción por investimento en vivenda habitual regulada no artigo 55.1 desta lei será o resultado de lle aplicar á base da deducción, de acordo cos requisitos e circunstancias previstas nel, as porcentaxes que, conforme o disposto na Lei 21/2001, do 27 de decembro, pola que se regulan as medidas fiscais e administrativas do novo sistema de financiamento das comunidades autónomas de réxime común e cidades con estatuto de autonomía, fosen aprobadas pola comunidade autónoma.

2. Se a comunidade autónoma non aprobase as porcentaxes a que se refire o punto anterior, serán de aplicación os seguintes:

a) Con carácter xeral, o 4,95 por 100.

b) Cando se utilice financiamento alleo, as porcentaxes incrementadas a que se refire o artigo 55.1.1.º b) desta lei, serán do 8,25 por 100 e 6,6 por 100, respectivamente.»

Artigo 59. *Modificación da Lei 19/1991, do 6 de xuño, do imposto sobre o patrimonio.*

Modifícase a Lei 19/1991, do imposto sobre o patrimonio, na forma que a continuación se indica:

Un. Refórmase o artigo 28, que quedará redactado nos seguintes termos:

«Artigo 28. *Base liquidable.*

1. No suposto de obriga persoal, a base imponible reducirase, en concepto de mínimo exento, no importe que fose aprobado pola comunidade autónoma.

2. Se a comunidade autónoma non regulase o mínimo exento a que se refire o punto anterior, a base imponible reducirase en 108.182,18 euros.

3. O mínimo exento sinalado no punto anterior será aplicable no caso de suxeitos pasivos non residentes que tributen por obriga persoal de contribuír.

4. O mínimo exento a que se refiren os puntos anteriores non será de aplicación cando se trate de suxeitos pasivos sometidos á obriga real de contribuír.»

Dous. Modifícase o artigo 30, que quedará redactado da seguinte forma:

«Artigo 30. *Cota íntegra.*

A base liquidable do imposto será gravada ós tipos da seguinte escala:

1. A base liquidable do imposto será gravada ós tipos da escala que fose aprobada pola comunidade autónoma.

2. Se a comunidade autónoma non aprobase a escala a que se refire o punto anterior, a base liquidable do imposto será gravada ós tipos da seguinte escala:

Base liquidable — Ata euros	Cota — Euros	Resto base liquidable — Ata euros	Tipo aplicable — Porcentaxe
0,00	0,00	167.129,45	0,2
167.129,45	334,26	167.123,43	0,3
334.252,88	835,63	334.246,87	0,5
668.499,75	2.506,86	668.499,76	0,9
1.336.999,51	8.523,36	1.336.999,50	1,3

Base liquidable — Ata euros	Cota — Euros	Resto base liquidable — Ata euros	Tipo aplicable — Porcentaxe
2.673.999,01	25.904,35	2.673.999,02	1,7
5.347.998,03	71.362,33	5.347.998,03	2,1
10.695.996,06	183.670,29	en diante	2,5

3. No caso de obriga real de contribuír, a tarifa aplicable será a establecida no punto anterior. A mesma tarifa será aplicable no caso de suxeitos pasivos non residentes que tributen por obriga persoal de contribuír.»

Tres. Modifícase o artigo 32, que quedará redactado da seguinte forma:

«Artigo 32. *Impostos satisfeitos no estranxeiro.*

1. No caso de obriga persoal de contribuír e sen prexuízo do que se dispoña nos tratados ou convenios internacionais, da cota deste imposto deducirase, por razón de bens que radiquen e dereitos que se puidesen exercer ou se tivesen que cumprir fóra de España, a cantidade menor das dúas seguintes:

a) O importe efectivo do satisfeito no estranxeiro, por razón de gravame de carácter persoal que afecte os elementos patrimoniais computados no imposto.

b) O resultado de aplica-lo tipo medio efectivo do imposto á parte de base liquidable gravada no estranxeiro.

2. Entenderase por tipo medio efectivo de gravame o resultado de multiplicar por 100 o cociente obtido de dividi-la cota íntegra resultante da aplicación da escala pola base liquidable. O tipo medio efectivo de gravame expresarase con dous decimais.

3. A comunidade autónoma, de acordo co previsto na Lei 21/2001, do 27 de decembro, pola que se regulan as medidas fiscais e administrativas do novo sistema de financiamento das comunidades autónomas de réxime común e cidades con estatuto de autonomía, poderá establecer deducións neste imposto, que resultarán compatibles coas establecidas polo Estado sen que poidan supoñer a súa modificación, aplicándose con posterioridade ás estatais.»

Catro. Modifícase o artigo 33, quedando redactado da seguinte forma:

«Artigo 33. *Bonificación da cota en Ceuta e Melilla.*

1. Se entre os bens ou dereitos de contido económico computados para a determinación da base imponible, figurase algún situado ou que deba exercerse ou cumprirse en Ceuta e Melilla e nas súas dependencias, bonificarase no 50 por 100 a parte da cota que proporcionalmente lles corresponda ós mencionados bens ou dereitos.

A anterior bonificación non lles será de aplicación ós non residentes nas devanditas cidades, agás polo que se refira a valores representativos do capital social de entidades xurídicas domiciliadas e con obxecto social nas citadas cidades ou cando se trate de establecementos permanentes situados nelas.

2. A comunidade autónoma, de acordo co previsto na Lei 21/2001, do 27 de decembro, pola

que se regulan as medidas fiscais e administrativas do novo sistema de financiamento das comunidades autónomas de réxime común e cidades con estatuto de autonomía, poderá establecer bonificacións neste imposto, que resultarán compatibles coas establecidas polo Estado sen que poidan supoñer-la súa modificación, aplicándose con posterioridade ás estatais.»

Artigo 60. *Reforma de varios artigos da Lei do imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados, recollida no texto refundido aprobado polo Real decreto legislativo 1/1993, do 24 de setembro.*

Un. O artigo 11 quedará redactado nos seguintes termos:

«Artigo 11.

1. A cota tributaria obterase aplicando sobre a base liquidable os seguintes tipos, sen prexuízo do establecido no artigo seguinte:

a) Se se trata da transmisión de bens mobles ou inmobles, así como a constitución e cesión de dereitos reais que recaian sobre deles, excepto os dereitos reais de garantía, co tipo que, conforme o previsto na Lei 21/2001, do 27 de decembro, pola que se regulan as medidas fiscais e administrativas do novo sistema de financiamento das comunidades autónomas de réxime común e cidades con estatuto de autonomía, fose aprobado pola comunidade autónoma.

Se a comunidade autónoma non aprobase o tipo a que se refire o parágrafo anterior, aplicarase o 6 por 100 á transmisión de inmobles, así como a constitución e cesión de dereitos reais sobre deles, excepto os dereitos reais de garantía, e o 4 por 100, se se trata da transmisión de bens mobles e semoventes, así como a constitución e cesión de dereitos reais sobre deles, excepto os dereitos reais de garantía. Este último tipo aplicarase igualmente a calquera outro acto suxeito non comprendido nas demais letras deste punto.

A transmisión de valores tributaría, en todo caso, conforme o disposto no punto 3 do artigo 12 desta lei.

b) O 1 por 100, se se trata da constitución de dereitos reais de garantía, pensións, fianzas ou préstamos, mesmo os representados por obrigas, así como a cesión de créditos de calquera natureza.

2. Cando un mesmo acto ou contrato comprenda bens mobles e inmobles sen especificación da parte de valor que a cada un deles corresponda, aplicarase o tipo de gravame dos inmobles.»

Dous. O artigo 12 quedará redactado nos seguintes termos:

«Artigo 12.

1. A cota tributaria dos arrendamentos obterase aplicando sobre a base liquidable a tarifa que fixe a comunidade autónoma.

Se a comunidade autónoma non aprobase a tarifa a que se refire o parágrafo anterior, aplicarase a seguinte escala:

Euros	
Ata 30,05 euros	0,09
De 30,06 a 60,10	0,18
De 60,11 a 120,20	0,39
De 120,21 a 240,40	0,78
De 240,41 a 480,81	1,68

De 480,82 a 961,62	3,37
De 961,63 a 1.923,24	7,21
De 1.923,25 a 3.846,48	14,42
De 3.846,49 a 7.692,95	30,77
De 7.692,96 en diante, 0,024040 euros por cada 6,01 euros ou fracción.	

Poderá satisfacerse a débeda tributaria mediante a utilización de efectos timbrados nos arrendamentos de predios urbanos, segundo a escala anterior.

2. O imposto liquidarase en metálico cando na constitución de arrendamentos non se utilicen efectos timbrados para obter a cota tributaria.

3. A transmisión de valores tributaría segundo a seguinte escala:

Euros	
Ata 60,10 euros	0,06
De 60,11 a 180,30	0,18
De 180,31 a 450,76	0,48
De 450,77 a 901,52	0,96
De 901,53 a 1.803,04	1,98
De 1.803,05 a 6.010,12	7,21
De 6.010,13 a 12.020,24	14,42

Exceso: 0,066111 euros por cada 60,10 euros ou fracción.»

Tres. Modifícase o artigo 13, que quedará co seguinte contido:

«Artigo 13.

1. As concesións administrativas tributarán co tipo que, conforme o previsto na Lei 21/2001, do 27 de decembro, pola que se regulan as medidas fiscais e administrativas do novo sistema de financiamento das comunidades autónomas de réxime común e cidades con estatuto de autonomía, fose aprobado pola comunidade autónoma.

Se a comunidade autónoma non aprobase o tipo a que se refire o parágrafo anterior, as concesións administrativas tributarán como constitución de dereitos, ó tipo de gravame establecido no artigo 11.a) para os bens mobles ou semoventes, calquera que sexa a súa natureza, duración e os bens sobre os que recaian.

2. Equipáranse ás concesións administrativas, para os efectos do imposto, os actos e negocios administrativos, calquera que sexa a súa modalidade ou denominación, polo que, como consecuencia do outorgamento de facultades de xestión de servizos públicos ou da atribución do uso privativo ou do aproveitamento especial de bens de dominio ou uso público, se orixine un desprazamento patrimonial en favor de particulares.

3. Como norma xeral, para determinar a base imponible, o valor real do dereito orixinado pola concesión fixarase pola aplicación da regra ou regras que, en atención á natureza das obrigas impostas ó concesionario, resulten aplicables das que se indican a continuación:

a) Se a Administración sinalase unha cantidade total en concepto de prezo ou canon que deba satisfacerlo o concesionario, polo importe dela.

b) Se a Administración sinalase un canon, prezo, participación ou beneficio mínimo que deba satisfacerlo o concesionario periodicamente e a duración da concesión non fose superior a un ano, pola suma total das prestacións periódicas. Se a duración da concesión fose superior ó ano, capitalizando ó 10 por 100 a cantidade anual que satisfaga o concesionario.

Cando para a aplicación desta regra houberse que capitalizar unha cantidade anual que fose variable como consecuencia, exclusivamente, da aplicación de cláusulas de revisión de prezos que tomen como referencia índices obxectivos da súa evolución, capitalizarase a correspondente ó primeiro ano. Se a variación dependese doutras circunstancias, das que se coñeza a razón matemática no momento do outorgamento da concesión, a cantidade que se capitalice será a media anual das que o concesionario deba satisfacer durante a vida da concesión.

c) Cando o concesionario estea obrigado a lle reverter á Administración bens determinados, computarase o valor do fondo de reversión que aquel deba constituír en cumprimento do disposto no Real decreto 1643/1990, do 20 de decembro, ou norma que o substitúa.

4. Nos casos especiais nos que, pola natureza da concesión, a base imponible non poida fixarse polas regras do punto anterior, determinarase axustándose ás seguintes regras:

a) Aplicando ó valor dos activos fixos afectos á explotación, uso ou aproveitamento de que se trate, unha porcentaxe do 2 por 100 por cada ano de duración da concesión, co mínimo do 10 por 100 e sen que o máximo poida exceder do valor dos activos.

b) Na falta da anterior valoración, tomarase a sinalada pola respectiva administración pública.

c) En defecto das dúas regras anteriores, polo valor declarado polos interesados, sen prexuízo do dereito da Administración para proceder á súa comprobación polos medios do artigo 52 da Lei xeral tributaria.»

Catro. Modifícase o artigo 16, que quedará redactado da seguinte forma:

«Artigo 16.

A subrogación nos dereitos do acreedor peñoario, hipotecario ou anticrético considerarase como transmisión de dereitos e tributará polo tipo establecido na letra b) do número 1 do artigo 11.»

Cinco. Modifícase o artigo 31, que quedará redactado nos seguintes termos:

«Artigo 31.

1. As matrices e as copias das escrituras e actas notariais, así como os testemuños, estenderanse, en todo caso, en papel timbrado de 0,30 euros por prego ou 0,15 euros por folio, á elección do fedatario. As copias simples non estarán suxeitas ó imposto.

2. As primeiras copias de escrituras e actas notariais, cando teñan por obxecto cantidade ou cousa taxable, conteñan actos ou contratos inscribibles nos Rexistros da Propiedade, Mercantil e da Propiedade Industrial e non suxeitos ó imposto sobre sucesións e doazóns ou ós conceptos comprendidos nos números 1 e 2 do artigo 1 desta lei, tributarán, ademais, ó tipo de gravame que, conforme o previsto na Lei 21/2001, do 27 de decembro, pola que se regulan as medidas fiscais e administrativas do novo sistema de financiamento das comunidades autónomas de réxime común e cidades con estatuto de autonomía, fose aprobado pola comunidade autónoma.

Se a comunidade autónoma non aprobase o tipo a que se refire o parágrafo anterior, aplicarase o 0,50 por 100, en canto a tales actos ou contratos.

3. Polo mesmo tipo a que se refire o punto anterior e mediante a utilización de efectos timbrados tributarán as copias das actas de protesto.»

Seis. Modifícase o artigo 56, que terá o seguinte contido:

«Artigo 56.

1. A competencia para a xestión e liquidación do imposto corresponderalles ás delegacións e administracións da Axencia Estatal de Administración Tributaria e, se é o caso, ás oficinas con análogas funcións das comunidades autónomas que teñan cedida a xestión do tributo.

2. As comunidades autónomas poderán regular os aspectos sobre a xestión e liquidación deste imposto, segundo o previsto na Lei 21/2001, do 27 de decembro, pola que se regulan as medidas fiscais e administrativas do novo sistema de financiamento das comunidades autónomas de réxime común e cidades con estatuto de autonomía. Cando a comunidade autónoma non regulase os devanditos aspectos, aplicaranse as normas establecidas nesta lei.

3. O pagamento dos impostos regulados nesta lei queda sometido ó réxime xeral sobre prazos de ingreso establecido para as débedas tributarias.

4. O presentador do documento terá, polo só feito da presentación, o carácter de mandatario dos obrigados ó pagamento do imposto e tódalas notificacións que se lle fagan en relación co documento que presentase, así como as dilixencias que subscriba, terán o mesmo valor e producirán iguais efectos que se se tivesen entendido cos propios interesados.»

Sete. Inclúese un novo artigo 58, co seguinte contido:

«Artigo 58. *Deduccions e bonificacións.*

De acordo co previsto na Lei 21/2001, do 27 de decembro, pola que se regulan as medidas fiscais e administrativas do novo sistema de financiamento das comunidades autónomas de réxime común e cidades con estatuto de autonomía, as comunidades autónomas poderán aproba-las deduccions e bonificacións que estimen convenientes neste imposto naquelas materias sobre as que ostenten capacidade normativa en materia de tipos de gravame.

En todo caso, resultarán compatibles coas deduccions e bonificacións establecidas na normativa estatal reguladora do imposto sen que poidan supoñer unha modificación as mesmas. Estas deduccions e bonificacións autonómicas aplicaranse con posterioridade ás reguladas pola normativa do Estado.»

Artigo 61. *Reforma de varios artigos da Lei 29/1987, do 18 de decembro, do imposto sobre sucesións e doazóns.*

Un. Refórmase o artigo 20, que quedará redactado nos seguintes termos:

«Artigo 20. *Base liquidable.*

1. Nas adquisicións gravadas por este imposto, a base liquidable obterase aplicando na base imponible as reduccions que, conforme o previsto na Lei 21/2001, do 27 de decembro, pola que se regulan as medidas fiscais e administrativas do novo sistema de financiamento das comunidades autónomas de réxime común e cidades con estatuto de autonomía, fosen aprobadas pola comu-

nidade autónoma. Estas reducións practícaranse pola seguinte orde: en primeiro lugar, as do Estado, e, a continuación, as das comunidades autónomas.

2. Nas adquisicións "mortis causa", incluídas as dos beneficiarios de pólizas de seguros de vida, se a comunidade autónoma non regulase as reducións a que se refire o punto anterior ou non resultase aplicable ós suxeitos pasivos a normativa propia da comunidade, aplicaríanse as seguintes reducións:

a) A que corresponda das incluídas nos grupos seguintes:

Grupo I: adquisicións por descendentes e adoptados menores de vinte e un anos, 15.956,87 euros, máis 3.990,72 euros por cada ano menos de vinte e un que teña o habente-cause, sen que a redución poida exceder de 47.858,59 euros.

Grupo II: adquisicións por descendentes e adoptados de vinte e un ou máis anos, cónxuxes, ascendentes e adoptantes, 15.956,87 euros.

Grupo III: adquisicións por colaterais de segundo e terceiro grao, ascendentes e descendentes por afinidade, 7.993,46 euros.

Grupo IV: nas adquisicións por colaterais de cuarto grao, graos máis distantes e estraños, non haberá lugar a redución.

Aplicarase, ademais das que puidesen corresponder en función do grao de parentesco co causante, unha redución de 47.858,59 euros ás persoas que teñan a consideración legal de minusválidos, cun grao de discapacidade igual ou superior ó 33 por 100 e inferior ó 65 por 100, de acordo co baremo a que se refire o artigo 148 do texto refundido da Lei xeral da Seguridade Social, aprobado polo Real decreto legislativo 1/1994, do 20 de xuño; a redución será de 150.253,03 euros para aquelas persoas que, consonte a normativa anteriormente citada, acrediten un grao de minusvalidez igual ou superior ó 65 por 100.

b) Con independencia das reducións anteriores, aplicarase unha redución do 100 por 100, cun límite de 9.195,49 euros, ás cantidades percibidas polos beneficiarios de contratos de seguros sobre a vida, cando o seu parentesco co contratante falecido sexa o de cónxuxe, ascendente, descendente, adoptante ou adoptado. Nos seguros colectivos ou contratados polas empresas en favor dos seus empregados seguirase o grao de parentesco entre o asegurado falecido e o beneficiario.

A redución será única por suxeito pasivo, calquera que fose o número de contratos de seguros de vida dos que sexa beneficiario, e non será aplicable cando este teña dereito á establecida na disposición transitoria cuarta desta lei.

c) Nos casos nos que na base imponible dunha adquisición "mortis causa", que lles corresponda ós cónxuxes, descendentes ou adoptados da persoa falecida, estivese incluído o valor dunha empresa individual, dun negocio profesional ou participacións en entidades ós que sexa de aplicación a exención regulada no punto oitavo do artigo 4 da Lei 19/1991, do 6 de xuño, do imposto sobre o patrimonio, ou de dereitos de usufructo sobre deles, para obter a base liquidable aplicarase na imponible, con independencia das reducións que procedan consonte os puntos anteriores, outra do 95 por 100 do mencionado valor, sempre que a adquisición se manteña durante os dez anos seguintes ó falecemento do causante, agás que falecese o adquirente dentro deste prazo.

Nos supostos do parágrafo anterior, cando non existan descendentes ou adoptados, a redución será de aplicación ás adquisicións por ascendentes, adoptantes e colaterais, ata o terceiro grao e cos mesmos requisitos recollidos anteriormente. En todo caso, o cónxuxe supérstite terá dereito á redución do 95 por 100.

Da mesma porcentaxe de redución, co límite de 122.606,47 euros para cada suxeito pasivo e co requisito de permanencia sinalado anteriormente, gozarán as adquisicións "mortis causa" da vida habitual da persoa falecida, sempre que os habentes-cause sexan cónxuxe, ascendentes ou descendentes daquel, ou ben parente colateral maior de sesenta e cinco anos que convivise co causante durante os dous anos anteriores ó falecemento.

Cando na base imponible correspondente a unha adquisición "mortis causa" do cónxuxe, descendentes ou adoptados da persoa falecida se incluísen bens comprendidos nos puntos un, dous ou tres do artigo 4 da Lei 19/1991, do 6 de xuño, do imposto sobre o patrimonio, en canto integrantes do patrimonio histórico español ou do patrimonio histórico ou cultural das comunidades autónomas, aplicarase, así mesmo, unha redución do 95 por 100 do seu valor, cos mesmos requisitos de permanencia sinalados neste punto.

No caso de non cumprirse o requisito de permanencia ó que se refire este punto, deberá pagarse a parte do imposto que se deixase de ingresar como consecuencia da redución practicada e os xuros de demora.

3. Se uns mesmos bens nun período máximo de dez anos fosen obxecto de dúas ou máis transmisións "mortis causa" en favor de descendentes, na segunda e posteriores deducirase da base imponible, ademais, o importe do satisfeito polo imposto nas transmisións precedentes. Admitirase a subrogación dos bens cando se acredite de forma que dea fe.

4. No caso de obriga real de contribuír, as reducións aplicables serán as establecidas no punto 2. As mesmas reducións serán aplicables no caso de obriga persoal de contribuír cando o suxeito pasivo ou o causante fosen non residentes en territorio español.

5. Nas adquisicións por título de doazón ou equiparable, se a comunidade autónoma non regulase as reducións a que se refire o punto 1 ou non resultase aplicable ós suxeitos pasivos a normativa propia da comunidade, a base liquidable coincidirá, en todo caso, coa imponible, agás o disposto nos seguintes puntos e na disposición derradeira primeira.

6. Nos casos de transmisión de participacións "inter vivos", en favor do cónxuxe, descendentes ou adoptados, dunha empresa individual, un negocio profesional ou de participacións en entidades do doador ós que sexa de aplicación a exención regulada no punto oitavo do artigo 4 da Lei 19/1991, do 6 de xuño, do imposto sobre o patrimonio, aplicarase unha redución na base imponible para determinala liquidable do 95 por 100 do valor de adquisición, sempre que concorran as condicións seguintes:

a) Que o doador tivese sesenta e cinco ou máis anos ou se encontrase en situación de incapacidade permanente, en grao de absoluta ou grande invalidez.

b) Que, se o doador viñese exercendo funcións de dirección, deixase de exercer e de percibir remun-

neracións polo exercicio de devanditas funcións desde o momento da transmisión.

Para estes efectos, non se entenderá comprendida entre as funcións de dirección a simple pertenza ó consello de administración da sociedade.

c) En canto ó donatario, deberá mante-lo adquirido e ter dereito á exención no imposto sobre o patrimonio durante os dez anos seguintes á data da escritura pública de doazón, agás que falecese dentro deste prazo.

Así mesmo, o donatario non poderá realizar actos de disposición e operacións societarias que, directa ou indirectamente, poidan dar lugar a unha minoración substancial do valor da adquisición. Esta obriga tamén resultará de aplicación nos casos de adquisicións "mortis causa" a que se refire a letra c) do punto 2 deste artigo.

No caso de non cumprirse os requisitos a que se refire o presente punto, deberá pagarse a parte do imposto que se deixase de ingresar como consecuencia da redución practicada e os xuros de demora.

7. A mesma redución na base imponible contemplada no punto anterior e coas condicións sinaladas nas súas letras a) e c) aplicarase, en caso de doazón, a favor do cónxuxe, descendentes ou adoptados, dos bens comprendidos nos puntos un, dous e tres do artigo 4 da Lei 19/1991, do 6 de xuño, do imposto sobre o patrimonio, en canto integrantes do patrimonio histórico español ou do patrimonio histórico ou cultural das comunidades autónomas.

O incumprimento dos requisitos esixidos levará consigo o pagamento do imposto deixado de ingresar e os correspondentes xuros de demora.»

Dous. Modifícase o punto 1 do artigo 21, que quedará redactado da seguinte forma:

«1. A cota íntegra do imposto obtense aplicando á base liquidable, calculada segundo o disposto no artigo anterior, a escala que, conforme o previsto na Lei 21/2001, do 27 de decembro, pola que se regulan as medidas fiscais e administrativas do novo sistema de financiamento das comunidades autónomas de réxime común e cidades con estatuto de autonomía, fose aprobada pola comunidade autónoma.»

Tres. Modifícase o artigo 22, que quedará redactado nos seguintes termos:

«Artigo 22. *Cota tributaria.*

1. A cota tributaria por este imposto obtense aplicándolle á cota íntegra o coeficiente multiplicador en función da contía dos tramos do patrimonio preexistente que, conforme o previsto na Lei 21/2001, do 27 de decembro, pola que se regulan as medidas fiscais e administrativas do novo sistema de financiamento das comunidades autónomas de réxime común e cidades con estatuto de autonomía, fosen aprobados pola comunidade autónoma y do grupo, segundo o grao de parentesco, sinalado no artigo 20.

2. Se a comunidade autónoma non aprobese o coeficiente ou a contía dos tramos a que se refire o punto anterior, ou non resultase aplicable ós suxeitos pasivos a normativa propia da comunidade, aplicarase o que corresponda dos que se indican a continuación, establecidos en función do patrimonio preexistente do contribuínte e do grupo, segundo o grao de parentesco, sinalado no artigo 20:

Patrimonio preexistente Euros	Grupos do artigo 20		
	I e II	III	IV
De 0 a 402.678,11	1,0000	1,5882	2,0000
De máis de 402.678,11 a 2.007.380,43	1,0500	1,6676	2,1000
De máis de 2.007.380,43 a 4.020.770,98	1,1000	1,7471	2,2000
Máis de 4.020.770,98 ...	1,2000	1,9059	2,4000

Cando a diferenza entre a cota tributaria obtida pola aplicación do coeficiente multiplicador que corresponda e a que resultaría de lle aplicar á mesma cota íntegra o coeficiente multiplicador inmediato inferior sexa maior que a que exista entre o importe do patrimonio preexistente tido en conta para a liquidación e o importe máximo do tramo de patrimonio preexistente que motivaría a aplicación do citado coeficiente multiplicador inferior, aquela reducirase no importe do exceso.

Nos casos de seguros sobre a vida aplicarase o coeficiente que lle corresponde ó patrimonio preexistente do beneficiario e ó grupo en que polo seu parentesco co contratante estivese encadrado. Nos seguros colectivos ou contratados polas empresas en favor dos seus empregados haberase que ater ó coeficiente que corresponda ó patrimonio preexistente do beneficiario e ó grao de parentesco entre este e o asegurado.

Se non fosen coñecidos os habentes-causa nunha sucesión, aplicarase o coeficiente establecido para os colaterais de cuarto grao e estraños cando o patrimonio preexistente exceda de 4.020.770,98 euros, sen prexuízo da devolución que proceda unha vez que aqueles fosen coñecidos.

3. Na valoración do patrimonio preexistente do contribuínte aplicarase as seguintes regras:

a) A valoración realizarase conforme as regras do imposto sobre o patrimonio.

b) Cando se trate de adquisicións "mortis causa", excluírase o valor dos bens e dereitos pola adquisición dos cales se satisfíxese o imposto como consecuencia dunha doazón anterior realizada polo causante. A mesma regra se aplicará no caso de acumulación de doazóns.

c) No patrimonio preexistente incluírase o valor dos bens e dereitos que o cónxuxe que herda perciba como consecuencia da disolución da sociedade conxugal.

4. No caso de obriga real de contribuír, o coeficiente multiplicador será o establecido no punto 2 anterior. O mesmo coeficiente multiplicador será aplicable no suposto de obriga persoal de contribuír, nos casos de doazón de bens inmoables situados no estranxeiro ou cando o suxeito pasivo ou o causante fosen non residentes en territorio español.»

Catro. Introdúcese un novo punto 2 no artigo 23, co seguinte contido:

«2. De acordo co previsto na Lei 21/2001, do 27 de decembro, pola que se regulan as medidas fiscais e administrativas do novo sistema de financiamento das comunidades autónomas de réxime común e cidades con estatuto de autonomía, as comunidades autónomas poderán aproba-las deducións e bonificacións que estimen convenientes.

En todo caso, resultarán compatibles coas deducións e bonificacións establecidas na norma-

tiva estatal reguladora do imposto sen que poidan supoñer unha modificación as mesmas. Estas deducións e bonificacións autonómicas aplicaranse con posterioridade ás reguladas pola normativa do Estado.»

Cinco. Modifícase o artigo 34, que quedará redactado nos seguintes termos:

«Artigo 34. *Normas xerais.*

1. A competencia para a xestión e liquidación do imposto corresponderalles ás delegacións e administracións de Facenda ou, se é o caso, ás oficinas con análogas funcións das comunidades autónomas que teñan cedida a xestión do tributo.

2. As comunidades autónomas poderán regular os aspectos sobre a xestión e liquidación deste imposto segundo o previsto na Lei 21/2001, do 27 de decembro, pola que se regulan as medidas fiscais e administrativas do novo sistema de financiamento das comunidades autónomas de réxime común e cidades con estatuto de autonomía. Cando a comunidade autónoma non regulase os devanditos aspectos, aplicaranse as normas establecidas nesta lei.

3. Malia o disposto no punto anterior, a competencia para establecer como obrigatorio o réxime de autoliquidación do imposto correspóndelle ó Estado, que introducirá na Lei do imposto un artigo coas comunidades autónomas nas que se establecese o devandito réxime.»

Seis. Engádese unha nova disposición transitoria sexta, co seguinte contido:

«Sexta. A implantación con carácter obrigatorio do réxime de declaración-liquidación do imposto, nas diferentes comunidades autónomas, será establecido polo Estado conforme estas vaian establecendo un servizo de asistencia ó contribuínte para cubri-la devandita autoliquidación.»

Artigo 62. *Modificación da Lei 38/1992, do 28 de decembro, de impostos especiais.*

Modifícase a Lei 38/1992, de impostos especiais, na forma en que a continuación se indica:

O artigo 70 da Lei 38/1992, do 28 de decembro, de impostos especiais, quedará redactado como segue:

«Artigo 70. *Tipo impositivo.*

1. O imposto esixírase ós tipos impositivos seguintes:

a) Comunidades autónomas peninsulares e Comunidade Autónoma de Illes Balears:

Co tipo que, conforme o previsto no artigo 43 da Lei 21/2001, do 27 de decembro, pola que se regulan as medidas fiscais e administrativas do novo sistema de financiamento das comunidades autónomas de réxime común e cidades con estatuto de autonomía, fose aprobado pola comunidade autónoma.

Se a comunidade autónoma non aprobase o tipo a que se refire o parágrafo anterior, aplicaranse os seguintes:

Vehículos automóbiles de turismo de cilindrada inferior a 1.600 centímetros cúbicos, se están equipados con motor de gasolina, ou de cilindrada inferior a 2.000 centímetros cúbicos, se están equipados con motor diesel: 7 por 100.

Resto de medios de transporte: 12 por 100.

b) Canarias:

Co tipo que, conforme o previsto no artigo 43 da Lei 21/2001, do 27 de decembro, pola que se regulan as medidas fiscais e administrativas do novo sistema de financiamento das comunidades autónomas de réxime común e cidades con estatuto de autonomía, fose aprobado pola Comunidade Autónoma de Canarias.

Se a Comunidade Autónoma de Canarias non aprobase o tipo a que se refire o parágrafo anterior, aplicaranse os seguintes:

Vehículos automóbiles de turismo de cilindrada inferior a 1.600 centímetros cúbicos, se están equipados con motor de gasolina, ou de cilindrada inferior a 2.000 centímetros cúbicos, se están equipados con motor diesel: 6 por 100.

Resto de medios de transporte: 11 por 100.

c) Ceuta e Melilla: 0 por 100.

2. O tipo impositivo aplicable será o vixente no momento do devengo.

3. Cando o medio de transporte do que a primeira matriculación definitiva tivese lugar en Ceuta e Melilla sexa obxecto de importación definitiva na península e nas illas Balears ou en Canarias, dentro do primeiro ano seguinte á devandita primeira matriculación definitiva, liquidarase o imposto ós tipos indicados nos parágrafos a) e b) do punto 1 anterior, segundo proceda.

Cando a importación definitiva teña lugar na península e nas illas Balears dentro do segundo ano seguinte á primeira matriculación definitiva, liquidarase o imposto ó tipo que, conforme o previsto no artigo 43 da Lei 21/2001, do 27 de decembro, pola que se regulan as medidas fiscais e administrativas do novo sistema de financiamento das comunidades autónomas de réxime común e cidades con estatuto de autonomía, fose aprobado pola comunidade autónoma respectiva.

Se a comunidade autónoma non aprobase o tipo a que se refire o parágrafo anterior, aplicaranse os seguintes:

Vehículos automóbiles de turismo de cilindrada inferior a 1.600 centímetros cúbicos, se están equipados con motor de gasolina, ou de cilindrada inferior a 2.000 centímetros cúbicos, se están equipados con motor diesel: 5 por 100.

Resto de medios de transporte: 8 por 100.

Cando a importación definitiva teña lugar en Canarias dentro do segundo ano seguinte á primeira matriculación definitiva, liquidarase o imposto ó tipo que, conforme o previsto no artigo 43 da Lei 21/2001, do 27 de decembro, pola que se regulan as medidas fiscais e administrativas do novo sistema de financiamento das comunidades autónomas de réxime común e cidades con estatuto de autonomía, fose aprobado pola Comunidade Autónoma de Canarias.

Se a Comunidade Autónoma de Canarias non aprobase o tipo a que se refire o parágrafo anterior, aplicaranse os seguintes:

Vehículos automóbiles de turismo de cilindrada inferior a 1.600 centímetros cúbicos, se están equipados con motor de gasolina, ou de cilindrada inferior a 2.000 centímetros cúbicos, se están equipados con motor diesel: 4 por 100.

Resto de medios de transporte: 7,5 por 100.

Cando a importación definitiva teña lugar na península e nas illas Balears ou en Canarias dentro

do terceiro e cuarto ano seguintes á primeira matriculación definitiva, liquidarase o imposto ó tipo que, conforme o previsto no artigo 43 da Lei 21/2001, do 27 de decembro, pola que se regulan as medidas fiscais e administrativas do novo sistema de financiamento das comunidades autónomas de réxime común e cidades con estatuto de autonomía, fose aprobado pola comunidade autónoma respectiva.

Se a comunidade autónoma non aprobouse o tipo a que se refire o parágrafo anterior, aplicaranse os seguintes:

Vehículos automóbiles de turismo de cilindrada inferior a 1.600 centímetros cúbicos, se están equipados con motor de gasolina, ou de cilindrada inferior a 2.000 centímetros cúbicos, se están equipados con motor diesel: 3 por 100.

Resto de medios de transporte: 5 por 100.

En tódolos casos a base impositiva estará constituída polo valor en aduana do medio de transporte.

4. Cando o medio de transporte polo que se devengase o imposto en Canarias sexa obxecto de introducción, con carácter definitivo, na península e nas illas Balears, dentro do primeiro ano seguinte á primeira matriculación definitiva, o titular deberá autoliquidar e ingresa-las cotas correspondentes á diferenza entre o tipo impositivo aplicable na Comunidade Autónoma de Canarias e o tipo que corresponda aplicar na comunidade autónoma en que sexa obxecto de introducción con carácter definitivo, sobre unha base impositiva que estará constituída polo valor do medio de transporte no momento da introducción.

O disposto no parágrafo anterior deste punto non será aplicable cando, en relación co medio de transporte obxecto da introducción, xa se esixise o imposto en Canarias con aplicación dun tipo impositivo non inferior ó vixente nas comunidades autónomas peninsulares ou na das illas Balears para devandito medio de transporte no momento da introducción.

5. Para efectos deste imposto, considéranse vehículos automóbiles de turismo os vehículos comprendidos nos puntos 22 e 26 do anexo do Real decreto lexislativo 339/1990, do 2 de marzo, polo que se aproba o texto articulado da Lei sobre tráfico, circulación de vehículos de motor e seguridade vial.

6. As liquidacións e autoliquidacións que procedan en virtude dos puntos 3 e 4 deste artigo e 4 da disposición transitoria sétima non serán esixibles nos casos de traslado da residencia do titular do medio de transporte ó territorio no que teñen lugar, segundo o caso, a importación definitiva ou a introducción definitiva. A aplicación do disposto neste punto está condicionada ó cumprimento dos seguintes requisitos:

a) Os interesados deberán ter tido a súa residencia habitual en Ceuta e Melilla ou en Canarias, segundo o caso, polo menos durante os doce meses consecutivos anteriores ó traslado.

b) Os medios de transporte deberán ter sido adquiridos nas condicións normais de tributación existentes, segundo o caso, en Ceuta e Melilla ou en Canarias, e non se deberán ter beneficiado de ningunha exención ou devolución con ocasión da súa saída dos devanditos territorios.

c) Os medios de transporte deberán ter sido utilizados polo interesado na súa antiga residencia durante un período mínimo de seis meses antes de abandona-la devandita residencia.

d) Os medios de transporte a que se refire este punto non deberán ser transmitidos durante o prazo

de doce meses posteriores á importación ou introducción. O incumprimento deste requisito determinará a práctica da correspondente liquidación ou autoliquidación con referencia ó momento en que se producise o devandito incumprimento.»

TÍTULO IV

Participación das comunidades autónomas na Axencia Estatal de Administración Tributaria

Artigo 63. *Consello Superior de Dirección da Axencia Estatal de Administración Tributaria.*

1. O Consello Superior de Dirección da Axencia Estatal de Administración Tributaria estará presidido polo presidente da Axencia Estatal de Administración Tributaria e integrado polos seguintes membros: o director xeral da Axencia Estatal de Administración Tributaria, que terá a vicepresidencia primeira, o secretario xeral de Política Fiscal Territorial e Comunitaria, o subsecretario de Facenda, os directores de departamentos e servizos da Axencia Estatal de Administración Tributaria, un dos cales será designado secretario polo presidente do Consello, o director xeral de Tributos e seis representantes das comunidades autónomas e cidades con estatuto de autonomía, un dos cales terá a vicepresidencia segunda, designados cada ano polo Consello de Política Fiscal e Financeira.

2. Funcións do Consello Superior de Dirección.—O Consello Superior de Dirección terá as seguintes funcións:

a) Emitir informe, antes da súa aprobación, sobre o plan de obxectivos de cada ano —que incluírá o Plan Xeral Autonómico da Axencia Estatal de Administración Tributaria, resultado da agregación dos plans correspondentes de cada unha das comunidades e cidades con estatuto de autonomía—, así como sobre as directrices esenciais do Plan de Control Tributario da Axencia.

b) Ser informado, no primeiro cuadrimestre de cada ano, dos resultados do plan de obxectivos do ano anterior.

c) Ser informado, periodicamente, do seguimento do plan anual de obxectivos.

d) Propoñer liñas estratéxicas de actuación e prioridades funcionais da Comisión Mixta de Coordinación da Xestión Tributaria e, a través desta, dos Consellos Territoriais de Dirección para a Xestión Tributaria.

e) Asesora-lo presidente nas cuestións relativas á política de xestión dos ingresos tributarios, ás necesidades e problemas que suscite a aplicación do sistema tributario estatal e aduaneiro, así como en relación co funcionamento dos órganos da Axencia Estatal de Administración Tributaria, propoñéndolle a realización de estudos e programas que estime necesarios ou a adopción das medidas que se consideren oportunas en cada caso.

f) Asesora-lo presidente en materia de coordinación e cooperación cos órganos do Ministerio de Facenda e coas administracións tributarias das comunidades autónomas e cidades con estatuto de autonomía e das administracións locais.

Artigo 64. *Comisión Mixta de Coordinación da Xestión Tributaria.*

1. A Comisión Mixta de Coordinación da Xestión Tributaria é o órgano colexiado de participación das comunidades autónomas e cidades con estatuto de autonomía na Axencia Estatal de Administración Tributaria.

2. A Comisión Mixta de Coordinación da Xestión Tributaria dependerá directamente do presidente da Axencia Estatal de Administración Tributaria, que a pre-

sidirá, e estará integrada polo director da Axencia Estatal de Administración Tributaria, que ostentará a vicepresidencia, sete representantes da Axencia Estatal de Administración Tributaria, un da Inspección Xeral do Ministerio de Facenda, dous dos demais centros dependentes da Secretaría de Estado de Facenda e por un representante de cada unha das comunidades autónomas de réxime común e das cidades con estatuto de autonomía.

3. Son funcións da Comisión Mixta de Coordinación da Xestión Tributaria:

a) Realiza-los estudos que resulten procedentes para unha adecuada articulación estrutural e funcional do réxime autonómico no marco fiscal estatal e elaborar criterios xerais de harmonización das políticas normativas do Estado, das comunidades autónomas e cidades con estatuto de autonomía en materia de tributos cedidos, así como das relativas á súa xestión.

b) Analizar e emitir informe dos anteproxectos e proxectos normativos de rango legal que deban ser sometidos á aprobación do goberno ou consello de goberno respectivo e que modifiquen a regulación dos tributos cedidos. Para estes efectos, a Administración xeral do Estado e as autonómicas comunicaranse mutuamente, por intermedio da Secretaría Técnica Permanente da Comisión, e coa suficiente antelación, os referidos anteproxectos.

Malia o disposto no parágrafo anterior, someteranse inmediatamente despois da súa aprobación a informe da comisión mixta os reais decretos leis e proxectos de lei, sen prexuízo da súa remisión ás Cortes Xerais ou ás asembleas legislativas das comunidades autónomas para a súa tramitación, nos seguintes casos:

1.º Cando as modificacións legislativas se realicen por real decreto lei.

2.º Cando o proxecto normativo modifique en todo ou en parte o anteproxecto sometido a análise ou informe da comisión mixta, e

3.º En xeral, cando por calquera razón, o anteproxecto se someta á aprobación do Goberno estatal ou do consello de goberno autonómico sen tempo suficiente para cumprir co precepto no parágrafo anterior.

c) Deseña-la política xeral de xestión dos tributos cedidos xestionados pola Axencia Estatal de Administración Tributaria e establecer directrices para a súa aplicación.

d) Establecer criterios uniformes de actuación, así como para a coordinación xestora e intercambio de información entre as comunidades autónomas e cidades con estatuto de autonomía e entre estas e a Facenda do Estado, e, en xeral, velar pola aplicación das normas sobre coordinación contidas no título II desta lei.

e) Coordina-los criterios de valoración para efectos tributarios.

f) Emite-los informes que lle solicite o Consello de Política Fiscal e Financeira das Comunidades Autónomas, o Ministerio de Facenda, as consellerías competentes en materia de facenda das comunidades autónomas e cidades con estatuto de autonomía.

g) Avalia-los resultados da xestión dos tributos cedidos e da actuación dos Consellos Territoriais de Dirección para a Xestión Tributaria.

h) Realiza-los estudos, análises, informes ou calquera outro tipo de actuación que se estime precisa en materia de regulación ou aplicación dos tributos cedidos ás comunidades autónomas.

i) Emite-los informes que lle sexan solicitados pola xunta arbitral de resolución de conflitos en materia de tributos do Estado cedidos ás comunidades autónomas.

j) Deseña-las liñas básicas de determinados programas que haxa que incluír nos plans de control, en relación

cos tributos cedidos xestionados pola Axencia Estatal de Administración Tributaria.

k) Acorda-las directrices para a execución de actuacións coordinadas en determinados programas incluídos nos plans de control, sen prexuízo das competencias propias das distintas administracións tributarias.

l) Recibir e analizar un informe anual, de ámbito estatal, sobre tributos cedidos xestionados pola Axencia Estatal de Administración Tributaria, subscrito pola dirección xeral desta.

m) Propoñe-la implantación de sistemas específicos de intercambio telemático de información en asuntos que sexan de interese mutuo para a Axencia Estatal de Administración Tributaria e as comunidades e cidades con estatuto de autonomía.

n) Proposta de actos susceptibles de encomenda de xestión entre a Axencia Estatal de Administración Tributaria e as comunidades autónomas e cidades con estatuto de autonomía, conforme o previsto nesta lei.

4. O seu funcionamento poderá ser en pleno ou a través dunha ou varias comisións de traballo, temporais ou permanentes, que, en todo caso, deberán ter unha composición paritaria entre as representacións da Facenda do Estado e das comunidades autónomas e cidades con estatuto de autonomía. Os representantes da Administración tributaria do Estado serán designados polo presidente da Axencia Estatal de Administración Tributaria e os das comunidades autónomas e cidades con estatuto de autonomía polos representantes destas na comisión mixta. A creación ou supresión das comisións de traballo, a determinación dos seus cometidos, competencias e réxime de funcionamento será acordada pola comisión mixta, de acordo coas súas normas de réxime interior.

5. Créase, dentro da Comisión Mixta de Coordinación da Xestión Tributaria, unha Comisión de Avaliación Normativa, coa seguinte composición: tres representantes da Administración do Estado, que serán o secretario xeral de Política Fiscal Territorial e Comunitaria, o director xeral da Axencia Estatal de Administración Tributaria, o director xeral de Tributos, ou as persoas nas que estes deleguen, e tres representantes da Administración das comunidades autónomas nomeados por elas, actuando como secretario o secretario técnico permanente da comisión mixta.

Esta Comisión de Avaliación Normativa reunirse, logo de convocatoria da Secretaría Técnica Permanente da comisión mixta cando, como consecuencia do intercambio normativo regulado na letra b) do punto 3 deste artigo, se efectuasen observacións en relación coas propostas normativas ás que se refire o mencionado precepto, que sexan consideradas inasumibles pola Administración autora delas e así se lle comunique á Administración informante e simultaneamente á Comisión Mixta de Coordinación da Xestión Tributaria.

Reunidas ámbalas administracións analizarán a normativa proposta e intentarán, con anterioridade á promulgación das correspondentes normas, propicia-lo acordo sobre as posibles discrepancias existentes en relación co contido da normativa tributaria.

6. A comisión mixta contará cunha Secretaría Técnica Permanente, desempeñada por un funcionario da Axencia Estatal de Administración Tributaria con categoría de subdirector xeral, que desenvolverá as seguintes funcións:

a) Asistir, con voz e sen voto, a tódalas reunións da comisión mixta e das comisións de traballo, realizando respecto delas as funcións de secretario.

b) Realiza-los estudos, informes ou traballos que lle encomende a comisión mixta ou o seu presidente.

c) Impulsar e apoiar-los traballos da comisión e elaborar unha memoria anual dos seus traballos.

d) Actuar de órgano permanente de relación entre a Administración tributaria do Estado, as comunidades autónomas e cidades con estatuto de autonomía e os Consellos Territoriais de Dirección para a Xestión Tributaria, que informarán a secretaría das reunións celebradas e dos acordos adoptados no seu seo.

e) Elaborar unha memoria anual sobre os dictames adoptados polos Consellos Territoriais de Dirección para a Xestión Tributaria relativos á tributación aplicable en materia do imposto sobre o valor engadido —imposto sobre a produción, os servizos e a importación nas cidades de Ceuta e Melilla— e imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados.

7. O pleno da comisión mixta reunirse, polo menos, unha vez ó semestre, así como cando o convoque o seu presidente ou o soliciten os representantes de, polo menos, tres comunidades autónomas.

8. Para a adopción dos acordos, a representación do Estado na comisión mixta contará con igual número de votos có das comunidades autónomas e cidades con estatuto de autonomía. Malia o anterior, a aprobación de directrices e criterios de actuación en materias de regulación ou xestión dos tributos cedidos dos que a competencia estea atribuída ás comunidades autónomas e cidades con estatuto de autonomía, requirirá adicionalmente a aprobación maioritaria dos representantes das comunidades e cidades afectadas por elas.

Artigo 65. *Consellos Territoriais de Dirección para a Xestión Tributaria.*

1. No seo da estrutura da correspondente delegación especial ou Delegación da Axencia Estatal de Administración Tributaria, os Consellos Territoriais de Dirección para a Xestión Tributaria desenvolverán as seguintes funcións:

a) Adopción de acordos en materia de intercambio de información entre as Administracións estatal e autonómica.

b) Coordinación e colaboración na xestión tributaria.

c) Deseño e planificación da execución de actuacións coordinadas en determinados programas incluídos nos plans de control.

d) Decidi-la aplicación, dentro dos seus respectivos ámbitos, dos actos susceptibles de encomenda de xestión entre a Axencia Estatal de Administración Tributaria e as comunidades autónomas e cidades con estatuto de autonomía.

2. Ademais, en relación cos tributos cedidos dos que teña a xestión a Axencia Estatal de Administración Tributaria, desenvolverán, de acordo coas directrices da Comisión Mixta de Coordinación da Xestión Tributaria, as seguintes funcións:

a) A dirección da xestión dos citados tributos.

b) A análise e valoración dos resultados da súa aplicación.

c) O estudo das propostas e a adopción das decisións que contribúan á mellora da súa xestión.

d) A formulación á dirección da Axencia Estatal de Administración Tributaria de propostas orientadas á mellora da adecuación á xestión dos medios dispoñibles.

e) O desenvolvemento e concreción dos programas incluídos nos plans de control, previstos na letra j) do punto 3 do artigo anterior.

Emporiso, os Consellos Territoriais de Dirección para a Xestión Tributaria das cidades de Ceuta e Melilla non exercerán estas funcións entremetres non se produza a cesión de tributos nos termos previstos no título II desta lei.

3. Os consellos estarán compostos por catro representantes da Axencia Estatal de Administración Tributaria e tres da respectiva comunidade autónoma e cidade con estatuto de autonomía.

Un dos representantes da Axencia Estatal de Administración Tributaria será o delegado especial dela, quen presidirá o Consello Territorial, e outro será o xefe da Dependencia Rexional de Relacións Institucionais coas Administracións Tributarias, que será o que desempeñe as funcións de secretario do consello. En defecto deste, outro dos representantes da Axencia Estatal de Administración Tributaria será o que desempeñe as funcións de secretario. Os consellos territoriais das cidades de Ceuta e Melilla serán presididos polo delegado da Axencia Estatal de Administración Tributaria en tales cidades.

Por razón dos asuntos que se traten poderán ser convocadas ás reunións outras persoas con voz, pero sen voto.

4. O funcionamento dos consellos axustarase ás seguintes normas:

a) Reuniranse, polo menos, unha vez cada trimestre, por solicitude de calquera das dúas partes representadas.

b) Os acordos adoptaranse por maioría. Nembargantes, requirirase acordo entre ámbalas administracións para adoptar, de conformidade coas directrices da comisión mixta de coordinación da xestión tributaria, as seguintes decisións en relación cos tributos cedidos dos que realice a xestión a Axencia Estatal de Administración Tributaria:

1. A incorporación ós programas anuais de control en vía de xestión de aspectos ou parámetros que se deriven da cesión de tributos xestionados pola Axencia Estatal de Administración Tributaria.

2. A incorporación ó Plan Nacional de Inspección daqueles programas particularizados que poidan derivarse da cesión de tributos xestionados pola Axencia Estatal de Administración Tributaria.

3. A adecuación das campañas de publicidade e de información e asistencia ó contribuínte ás características singulares da aplicación dos impostos en cada comunidade autónoma.

4. A adecuación das campañas de información ó cidadán sobre o resultado da xestión no respectivo ámbito.

5. A adaptación dos criterios xerais sobre aprazamentos ó ámbito da respectiva comunidade autónoma.

No tocante á adopción dos dictames sobre a tributación aplicable en materia do imposto sobre o valor engadido —imposto sobre a produción, os servizos e a importación nas cidades de Ceuta e Melilla— e o imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados, precisarase, igualmente, acordo entre ámbalas administracións. En caso de desacordo, formularase o suposto conflictivo ante a Dirección Xeral de Tributos do Ministerio de Facenda, quen o resolverá con carácter vinculante.

Artigo 66. *Modificación do artigo 103 da Lei 31/1990, do 27 de decembro, de orzamentos xerais do Estado para 1991.*

Un. O subpunto 4 do punto tres do artigo 103 da Lei 31/1990, do 27 de decembro, de orzamentos xerais do Estado para 1991 queda redactado como segue:

«4. Existirá un Consello Superior de Dirección da Axencia Estatal de Administración Tributaria que actuará como órgano de asesoramento do presidente e como órgano de participación das comunidades autónomas e cidades con estatuto de autonomía na Axencia Estatal de Administración Tributaria.

O Consello Superior de Dirección da Axencia Estatal de Administración Tributaria estará presidido polo presidente da Axencia Estatal de Administración Tributaria e integrado polos seguintes membros: o director xeral da Axencia Estatal de Administración Tributaria, que terá a vicepresidencia primeira, o secretario xeral de Política Fiscal Territorial e Comunitaria, o subsecretario de Facenda, os directores de departamentos e servizos da Axencia Estatal de Administración Tributaria, o director xeral de Tributos e seis representantes das comunidades autónomas e cidades con estatuto de autonomía, un dos cales terá a vicepresidencia segunda, designados cada ano polo Consello de Política Fiscal e Financeira.

O Consello Superior de Dirección realizará as funcións establecidas na Lei 21/2001, do 27 de decembro, pola que se regulan as medidas fiscais e administrativas do novo sistema de financiamento das comunidades autónomas de réxime común e cidades con estatuto de autonomía.»

Dous. Engádese un novo punto tres bis ó artigo 103 da Lei 31/1990, do 27 de decembro, de orzamentos xerais do Estado para 1991, co seguinte texto:

«Tres bis. Órganos de participación das comunidades e cidades con estatuto de autonomía na Axencia Estatal de Administración Tributaria.

Sen prexuízo do establecido no subpunto 4 do punto tres anterior, como órganos de participación das Comunidades e cidades con estatuto de autonomía na Axencia Estatal de Administración Tributaria, pola súa banda, existirán:

a) A nivel central, a Comisión Mixta de Coordinación da Xestión Tributaria.

b) A nivel territorial, os Consellos Territoriais de Dirección para a Xestión Tributaria.

As competencias, composición e normas de funcionamento destes órganos rexeranse polo disposto na Lei 21/2001, do 27 de decembro, pola que se regulan as medidas fiscais e administrativas do novo sistema de financiamento das comunidades autónomas de réxime común e cidades con estatuto de autonomía.»

TÍTULO V

Asignacións de nivelación

Artigo 67. *Asignacións de nivelación nos servizos públicos fundamentais de educación e sanidade.*

1. Para efectos do disposto no punto 3 do artigo 15 da Lei orgánica 8/1980, do 22 de setembro, de financiamento das comunidades autónomas, considerarase que:

a) Queda afectado o nivel de prestación do servizo público fundamental de educación, cando o incremento do número de alumnos de ensino obrigatorio na comunidade autónoma entre un ano e o seguinte, expresado en termos porcentuais, sexa superior, en máis de 3 puntos, ó incremento porcentual que experimente nese mesmo período a media nacional.

b) Queda afectado o nivel de prestación do servizo público fundamental de sanidade, cando o incremento da poboación protexida, debidamente ponderada en función da idade, na comunidade autónoma entre un ano e o seguinte, expresado en termos porcentuais, sexa superior, en máis de 3 puntos, ó incremento porcentual que experimente nese mesmo período a media nacional.

2. Cando se produza algunha das circunstancias a que se refire o punto anterior, a Administración Xeral do Estado e a da respectiva comunidade autónoma analizarán conxuntamente as causas e posibles solucións, de forma que, examinado no seu conxunto o financiamento da comunidade, se conclúa na procedencia ou non de que esta participe nas asignacións de nivelación.

3. Para efectos do disposto no punto 1, considerarase que quedan afectados os niveis de prestación dos servizos públicos fundamentais de educación e sanidade cando os incrementos a que se refiren, respectivamente, as súas letras a) e b) sexan superiores en máis de 1 punto ás medias nacionais que alí se establecen cando a superficie da comunidade autónoma sexa superior a 90.000 quilómetros cadrados.

TÍTULO VI

Adaptación da Lei xeral de sanidade e do texto refundido da Lei xeral da Seguridade Social

Artigo 68. *Modificación da Lei xeral de sanidade.*

1. Introdúcese unha nova letra no punto 1 do artigo 79 da Lei 14/1986, do 25 de abril, xeral de sanidade, coa seguinte redacción:

«e) Tributos estatais cedidos.»

2. O contido do artigo 82 da Lei 14/1986, do 25 de abril, xeral de sanidade, quedará redactado como segue:

«O financiamento dos servizos de asistencia sanitaria da Seguridade Social transferidos ás comunidades autónomas efectuarase segundo o sistema de financiamento autonómico vixente en cada momento.

As comunidades autónomas que teñan asumida a xestión dos servizos de asistencia sanitaria da Seguridade Social, elaborarán anualmente o orzamento de gastos para a devandita función, que deberá conter como mínimo o financiamento establecido no sistema de financiamento autonómico.

O orzamento, unha vez aprobado, seralles remitido ós órganos competentes da Administración do Estado, para efectos de coñecer-lo importe do financiamento total que se destina á asistencia sanitaria da Seguridade Social.»

Artigo 69. *Modificación do texto refundido da Lei xeral de Seguridade Social.*

O punto 2 do artigo 86 do texto refundido da Lei xeral de Seguridade Social, aprobado polo Real decreto legislativo 1/1994, do 20 de xuño, quedará redactado como segue:

«2. A acción protectora da Seguridade Social, na súa modalidade non contributiva e universal, financiarase mediante achegas do Estado ó orzamento da Seguridade Social, sen prexuízo do establecido no artigo 10.3, primeiro inciso, desta lei, con excepción das prestacións e servizos de asistencia sanitaria da Seguridade Social e servizos sociais dos que a xestión estea transferida ás comunidades autónomas, caso en que o financiamento se efectuará de conformidade co sistema de financiamento autonómico vixente en cada momento. As prestacións contributivas, os gastos derivados da súa xestión e os de funcionamento dos servizos correspondentes ás funcións de afiliación, recadación e xestión económico-financeira e patrimonial serán financiadas basicamente cos recursos a que

se refiren as letras b), c), d) e e) do punto anterior, así como, se é o caso, polas achegas do Estado que se acorden para atencións específicas.

Para os efectos previstos no parágrafo anterior, a natureza das prestacións da Seguridade Social será a seguinte:

a) Teñen natureza contributiva:

As prestacións económicas da Seguridade Social, con excepción das sinaladas na letra b) seguinte.

A totalidade das prestacións derivadas das continxencias de accidentes de traballo e enfermidades profesionais.

b) Teñen natureza non contributiva:

As prestacións e servicios de asistencia sanitaria incluídas na acción protectora da Seguridade Social e os correspondentes ós servicios sociais, agás que se deriven de accidentes de traballo e enfermidades profesionais.

As pensións non contributivas por invalidez e xubilación.

Os complementos a mínimos das pensións da Seguridade Social.

As asignacións económicas da Seguridade Social por fillo a cargo.»

Disposición adicional primeira. *Asignacións de nivelación.*

O disposto no artigo 67 só será aplicable ás desviacións que se produzan no sistema de financiamento das comunidades autónomas que entra en vigor o 1 de xaneiro de 2002.

Disposición adicional segunda.

Os pagamentos que se lles efectúen ás comunidades autónomas polas entregas á conta do rendemento cedido do imposto sobre a renda das persoas físicas correspondentes ó mes de decembro do ano 2001 realizaranse no devandito mes con aplicación ó orzamento de ingresos do ano 2001.

Disposición adicional terceira.

En relación coa Comunidade Autónoma de Canarias, tanto a determinación dos recursos financeiros no ano base 1999 e a suficiencia dinámica, como o réxime de cesión de tributos, realizaranse respectando o establecido no seu peculiar réxime económico e fiscal.

Disposición transitoria primeira. *Ceuta e Melilla.*

De conformidade co previsto no artigo 36.9 da Lei orgánica 1/1995, do 13 de marzo, do estatuto de autonomía de Ceuta, e no artigo 36.9 da Lei orgánica 2/1995, do 13 de marzo, do Estatuto de autonomía de Melilla, a lei na virtude da cal se cedan tributos do Estado ás devanditas cidades con Estatuto de autonomía determinará o alcance e termos de devandita cesión, a cal se rexerá, na parte que lle fose aplicable, polo disposto no título II desta lei.

Disposición transitoria segunda. *Financiamento dos servicios de asistencia sanitaria da Seguridade Social.*

1. O Estado garántelles ás comunidades autónomas que teñan asumida a xestión dos servicios de asistencia sanitaria da Seguridade Social, que o financiamento dos

devanditos servicios no ano 2002 será, como mínimo, o obtido no último ano do sistema vixente de financiamento dos servicios de sanidade no período 1998-2001.

2. Durante os tres primeiros anos do sistema de financiamento, o Estado garántelles ás comunidades autónomas que teñan asumida a xestión dos servicios de asistencia sanitaria da Seguridade Social, que o índice de evolución do financiamento asignado a eles terá un índice de evolución do PIB nominal a prezos de mercado.

Disposición transitoria terceira. *Capacidade normativa das comunidades autónomas no imposto sobre as vendas retalistas de determinados hidrocarburos nos anos 2003, 2004 e seguintes.*

1. No ano 2003, a banda a que se refire o artigo 44 será a seguinte:

- a) Gasolinas: desde 0 ata 17 euros por 1.000 litros.
- b) Gasóleo de uso xeral: desde 0 ata 17 euros por 1.000 litros.
- c) Gasóleo de usos especiais e de calefacción: desde 0 ata 4,25 euros por 1.000 litros.
- d) Fuelóleo: desde 0 ata 0,70 euros por tonelada.
- e) Queroseno de uso xeral: desde 0 ata 17 euros por 1.000 litros.
- f) Queroseno de calefacción: desde 0 ata 4,25 euros por 1.000 litros.

2. No ano 2004 e seguintes, a banda a que se refire o artigo 44 será a seguinte:

- a) Gasolinas: desde 0 ata 24 euros por 1.000 litros.
- b) Gasóleo de uso xeral: desde 0 ata 24 euros por 1.000 litros.
- c) Gasóleo de usos especiais e de calefacción: desde 0 ata 6 euros por 1.000 litros.
- d) Fuelóleo: desde 0 ata 1 euro por tonelada.
- e) Queroseno de uso xeral: desde 0 ata 24 euros por 1.000 litros.
- f) Queroseno de calefacción: desde 0 ata 6 euros por 1.000 litros.

3. Para o ano 2005 e seguintes, o límite superior da banda do tipo de gravame autonómico poderá ser actualizado pola Lei de orzamentos xerais do Estado.

Disposición transitoria cuarta. *Imposto especial sobre determinados medios de transporte e imposto sobre as vendas retalistas de determinados hidrocarburos.*

1. Malia o disposto nos artigos 48 e 50, a efectividade da delegación de competencias en relación coa recadación do resultado derivado das actuacións de comprobación e investigación, así como a delegación de competencias en relación coas actuacións de inspección, non producirá efecto no imposto especial sobre determinados medios de transporte nin no imposto sobre as vendas retalistas de determinados hidrocarburos ata o ano 2003.

2. Durante o ano 2002, as comunidades autónomas non poderán regula-los aspectos de recadación e inspección do imposto sobre as vendas retalistas de determinados hidrocarburos.

Disposición transitoria quinta.

No ano 2002 o Tesouro poderá conceder anticipos ás comunidades autónomas á conta dos recursos que, con cargo ós orzamentos de gastos, de ingresos ou outros non orzamentarios, lles puidesen corresponder, para o financiamento das competencias traspasadas.

Estes anticipos cancelaranse unha vez que se produzan as condicións necesarias para que se poidan aplicar ós distintos conceptos anteriores e, en todo caso, dentro do exercicio orzamentario.

Disposición transitoria sexta. *Tributos do Estado cedidos ás comunidades autónomas e aplicación, no ano 2002, do disposto no artigo 7.3.*

1. En canto a cesión de tributos regulada no título II desta lei non sexa aplicable en tódalas comunidades autónomas e por aplicación das leis 30/1983, do 28 de decembro, reguladora da cesión de tributos do Estado ás comunidades autónomas, e 14/1996, do 30 de decembro, de cesión de tributos do Estado ás comunidades autónomas e de medidas fiscais complementarias, o rendemento dun determinado tributo cedido ou a competencia para a súa xestión, liquidación, recadación e inspección corresponda a unha comunidade autónoma distinta daquela á que lle correspondería conforme o título II desta lei, prevalecerá o que resulte de aplica-las leis 30/1983, do 28 de decembro, reguladora da cesión de tributos do Estado ás comunidades autónomas, e 14/1996, do 30 de decembro, de cesión de tributos do Estado ás comunidades autónomas e de medidas fiscais complementarias, en función da comunidade autónoma de que se trate.

2. As normas contidas no título II desta lei aplicaranse ós feitos impositivos que se devenguen a partir da entrada en vigor da respectiva lei específica de cesión de tributos do Estado que se remita ás devanditas normas. Entrementres, continuarán aplicándose as normas contidas nas leis 30/1983, do 28 de decembro, reguladora da cesión de tributos do Estado ás comunidades autónomas, e 14/1996, do 30 de decembro, de cesión de tributos do Estado ás comunidades autónomas e de medidas fiscais complementarias, en función da comunidade autónoma de que se trate.

Malia o disposto no artigo 7.3 desta lei, no ano 2002, as comunidades autónomas deberán destinar ó financiamento dos servizos de asistencia sanitaria da Seguridade Social, como mínimo, o importe dos recursos que, no devandito ano, proporcione para o financiamento dos devanditos servizos, o novo sistema de financiamento.

Para estes efectos, considerarase como importe dos recursos que proporciona o novo sistema para o financiamento dos devanditos servizos a suma das seguintes cantidades:

a) O rendemento do ano 2002 correspondente á cesión do 35 por 100 da recadación líquida polo imposto sobre o valor engadido.

b) O rendemento do ano 2002 correspondente á cesión do 40 por 100 da recadación líquida polos impostos sobre a cervexa, viño e bebidas fermentadas, produtos intermedios, alcohol e bebidas derivadas, sobre hidrocarburos e sobre elaborados do tabaco.

c) O rendemento do ano 2002 correspondente á cesión do 100 por 100 da recadación líquida polo imposto sobre a electricidade.

d) O rendemento do ano 2002 correspondente á cesión do 100 por 100 da recadación polo imposto especial sobre determinados medios de transporte.

e) O rendemento do ano 2002 correspondente á cesión do 100 por 100 da recadación polo imposto sobre as vendas retalistas de determinados hidrocarburos.

f) A parte do fondo de suficiencia do ano 2002 que corresponda ó financiamento dos servizos de asistencia sanitaria da Seguridade Social.

Disposición derogatoria única.

Desde o 1 de xaneiro de 2002 quedan derogadas a Lei 30/1983, do 28 de decembro, reguladora da cesión de tributos do Estado ás comunidades autónomas, e a Lei 14/1996, do 30 de decembro, de cesión de tributos do Estado ás comunidades autónomas e de medidas fiscais complementarias, para as comunidades autónomas que cumpran os requisitos do novo sistema de financiamento.

Disposición derradeira primeira. *Entrada en vigor.*

Esta lei entrará en vigor o día seguinte ó da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado», se ben producirá efectos desde o 1 de xaneiro de 2002, a excepción da disposición adicional segunda, que producirá efectos desde o día 17 de decembro de 2001.

Disposición derradeira segunda.

1. O disposto nesta lei entenderase sen prexuízo do disposto nos réximes tributarios forais de concerto e convenio económicos vixentes nos territorios históricos do País Vasco e a Comunidade Foral de Navarra, respectivamente.

2. O novo sistema de financiamento das comunidades autónomas de réxime común e cidades con estatuto regulado por esta lei e aplicable desde 1 de xaneiro de 2002, así como o novo réxime xeral da cesión de tributos do Estado ás comunidades autónomas, a participación destas na Axencia Estatal de Administración Tributaria e as asignacións de nivelación dos servizos públicos fundamentais, só serán de aplicación ás comunidades autónomas que recibisen a transferencia dos servizos que se financiarán mediante o novo sistema e, en comisión mixta, acepten este último.

As comunidades autónomas que non recibisen a transferencia dos servizos que se financiarán mediante o novo sistema ou que, en comisión mixta, non acepten este último na súa integridade, incluída a cesión de tódolos tributos susceptibles de seren cedidos, financiaranse mediante entregas á conta que, para tal efecto, se establecerán nas leis de orzamentos xerais do Estado ata que, recibida a transferencia dos servizos que se financiarán a través do novo sistema, a respectiva comisión mixta acepte na súa integridade o novo sistema de financiamento.

Por tanto,

Mando a tódolos españois, particulares e autoridades, que cumpran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 27 de decembro de 2001.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

24963 *LEI 22/2001, do 27 de decembro, reguladora dos Fondos de Compensación Interterritorial.* («BOE» 313, do 31-12-2001.)

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban tódolos que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

O artigo 2 da Constitución fundamenta o Estado das autonomías como forma de organización territorial do poder público en España e garante o principio de solidariedade como un dos eixes sobre os que se sostén este Estado das autonomías.

Dentro do título VIII, dedicado á organización territorial do Estado, o artigo 138.1 obriga o Estado a garantir a realización efectiva do principio de solidariedade consagrado no artigo 2 da Constitución, para o cal debe velar polo establecemento dun equilibrio económico ade-